

КАТОЛИЧЕСКИ ВЕСТНИК

ИСТИНА - VERITAS

Издание
на Католическата
епископска
конференция в България

Ego sum via, et veritas, et vita. Jn 14,6

Брой 9 (1454)

София, септември 2011 г.

Цена 0.50 лв.

Църквата остава млада дори и в трудните моменти

„Изминалите дни в Мадрид, белзани от многобройното присъствие на испански младежки, ще останат дълбоко в паметта и сърцето ми“ - с тези думи папа Бенедикт XVI се раздели с Мадрид по време на церемонията на международното летище „Барахас“ в присъствието на кралското семейство, представители на правителството, силите по сигурността, организатори и архиепископа на Мадрид кардинал Роуко Варела. Папата благодари на всички, дали принос за успешното провеждане на СМС.

„Испания е голяма нация, която в условията на открыто, плуралистично и уважаващо съжителство знае и може да се развива, без да се отказва от своята дълбоко религиозна и католическа душа. Това го показва още веднъж през тези дни с голямо тех-

[На стр. 6](#)

Привет, о, кръсте, единствена надежда!

Исусе, помогни ми да ценя кръста като подарък, който Ти ми правиш, за да заприличам на Теб. Помогни ми да не бягам от него. Дай ми силата да будувам с Теб и никога да не Те напускам.

1. Кръстът - да приемем безрезервно Божия план

Кръстът не е стоката, която прави опашки в наши дни. В началото на третото хилядолетие най-много се търсят благополучието и удоволствията. Но странно - често срещаме мъже и жени, уморени и дори наранени от живота. И то хора, които са гребали от него с пълни шепи: имат всичко и са опитали от всичко. Пък отгоре на всичко и нещастни!

Забравили сме символа на християнина - кръста. Опитомили сме го, вече не ни прави впечатление. Дори го използваме за украшение - на къща-та или на снагата. И именно тук, в забравянето на кръста, е началото на нашата вътрешна пустота.

[На стр. 11](#)

Международен християнски фестивал в Белозем

[На стр. 9](#)

Месец, посветен на доброволчеството за „Каритас“

„Истина ви казвам: Понеже сте направили това на един от тия най-скромни Мои братя, на Мене сте го направили.“

(Матей 25, 40)

В Европейската година на доброволчеството юли се оказа изпълнен с доброволчески инициативи за организацията на „Каритас“ в България.

От 18 до 24 юли петима доброволци от Белене, Куклен, Русе и София заедно с още 30 младежи от Босна и Херцеговина, Косово, Македония, Словения, Сърбия и Черна гора участваха в Лятно училище за доброволци в Охрид, Македония.

Програмата обединяваща духовни беседи и литургии с обучение и доброволна работа в полза на местната общност. Младите хора дискутираха върху темите „Християнският доброволец“ и „10-те заповеди на доброволеца“, запознаха се с „Библейските основи на „Каритас“ и обсъждаха различни притчи, учещи на милосърдие, смиреност и работа в полза на близкния и нуждаещия се. Домакините от „Каритас“ - Македония, създадоха отлични условия за диалог и опознаване между участниците. Всяка вечер беше посветена на отделна държава, участник в училището, така доброволците не-

[На стр. 2](#)

**Епископ Георги Йовчев:
„Бъдете сълни
във вярата
и постоянствайте
в добродетелта“**

Младежка среща в град Раковски

В град Раковски в дните 20 и 21 август се проведе младежка среща с тема „Вкоренени и изградени върху Христос, утвърдени във вярата“ (срв. Кол. 2, 7). В нея взеха участие свещеници, монахини от различни конгрегации и младежи от Софийско-Пловдивската епархия и от Царев брод. Така участниците в срещата в град Раковски въпреки големото разстояние бяха обединени чрез вярата и посланието на Светия отец папата с младежите, участващи в Световната младежка среща в

Мадрид.

На 20 август срещата започна с молитвено шествие от кв. Парчевич до кв. Секирово на град Раковски. В черквата „Непорочно зачатие на Дева Мария“ в кв. Парчевич отец Румен Станев приветства участниците, като подчертава, че молитвеното шествие е свидетелство за тази среща с Бог. Начело на процесията бе кръстът, следваше статуята на Дева Мария, носена от четирима младежи. По време на шествието бе молена светата

[На стр. 4](#)

Гости в енория „Блажен Евгений Босилков“

На 30 юли - неделя, нашата черква в Габрово бе посетена от неочеквани гости. Да присъстват на неделната литургия дойдоха няколко чешки семейства и младежи от Чехия заедно с чешки свещеник. Едното семейство бе на Маркета - доброволка, работеща в Стара Загора с ромските деца, а другото - на доброволеца Франтишек, който работи две години в Казанлък и оттогава редовно посещава България. Свещеникът - отец Павел, който ги придружаваше, е от енорията на Маркета в Чехия.

Светата литургия бе отслужена от отец Петър Цвъркал в съслужение с отец Павел на два езика - български и чешки.

Проповедта изнесе отец Па-

вел, а отец Петър я превеждаше на български.

Въпреки че службата бе на два езика, ние се разбирахме, молехме и пеехме на Господ да бъдем здрави и благословени от Бог. Храмът беше препълнен с младежи и възрастни от двете държави.

Посещението на гостите бе неочеквано, но ни донесе много радост и удовлетворение. Чувствахме се щастливи - както ние, така и нашите гости. Те бяха радостни и благодарни за топлото и радушно посрещане в нашата красива България. На раздяла си пощелахме до нови срещи и ги уверихме, че са винаги добре дошли в енорията.

Бог да ни благослови!

Катя ДАНКОВА, Габрово

Силни чрез Вярата

„Да бъдем силни чрез вярата, за да се противопоставим на злото. Да свидетелстваме за Христос със слово и дело“ - това призова апостолическият нунций архиепископ Януш Болонек по време на тържествената литургия за храмовия празник на катедралата „Свети Лудвиг“ в Пловдив, който бе честван на 25 август. В този ден бе закрита и юбилейната година по повод 150-годишнината от освещаването на храма. Тържествената литургия бе предстоятелства от апостолическия нунций архиепископ Януш Болонек. С него съслужиха Негово високопреосвещенство монс. Георги Йовчев, епископ Христо Пройков и монс. Кшишофф Ниткиевич, епископ на Саномиерж, Полша. Литургичната радост на празника бе споделена и от свещеници от Софийско-Пловдивския диоцез и от Апостолическата екзархия. Проповедник бе монс. Болонек, който в началото на своето размишление разгледа живота и делото на свети Лудвиг. Архиепископ Болонек изтъкна, че свети Лудвиг е бил дълбоко вярващ и семеен човек и че роден преди осем века, той ни е близък и днес със своята вярност към заповедта да общаме Бог и близкия. Той за нас е пример за служение на Църквата и родината и днес ни призовава към активно участие в похода за възраждане на страната и на европейския континент.

Монс. Болонек предаде и

специално послание от папа Бенедикт XVI, в което се казва, че Светият отец изразява своето пълно с обич участие на всеобщата радост заради юбилея и желае това значително събитие да отбелжи нова духовна жизненост на българския народ и да помогне за едно постоянно и вярно следване на Христос. Папа Бенедикт XVI изразява и наследчение към цялата християнска общност да гледа към бъдещето с надежда и да се ангажира активно в делото на новата евангелизация. Архиепископ Болонек подчертава, че към апостолическата благословия папата прибавя филон и потир като дар за катедрала.

За тържествеността на празника допринесе и хорът при катедралния храм, който изпълни „Messa de angelis“ както и „Влез, народе, в Божи храм“, „Panis angelicus“, „Ave verum“, „Christus vincit“.

Катедралата „Свети Лудвиг“ в Пловдив е един от най-големите католически храмове в България. Тя е построена от известния брациговски майстор Иван Боянов по проект на италианския архитект Алфонсо, съчетавайки успешно българския възрожденски стил със стила на римските базилики. Строителството на катедралата започва през 1858 г. от тогавашния епископ Андреа Канова и завършва оконча-

телно с тържествено освещаване на 25 март 1861 г., като е наречена на името на френския крал Лудвиг IX. През същата година в нея е монтиран първият в България орган, който по-късно е заменен с по-голям. През 1931 г. стихиен пожар силно поврежда храма и унищожава органа. След пожара целият храм е преустроен, а на 8 май 1932 г. е повторно освещен. Камбанарията към катедралата „Свети Лудвиг“ е изградена през 1898 г. и е оборудвана с пет камбани, изработени в германския град Бохум и подарени на пловдивския храм от папа Лъв XIII.

Днес катедралата „Свети Лудвиг“, претърпяла няколко реставрации, е със стilen облик и забележителна архитектура, която я превръща в една от най-привлекателните постройки и един от най-интересните храмове в Пловдив. В катедралата се намира саркофагът на княгиня Мария Луиза Бурбон-Пармска, която е погребана тук през 1899 г., както и няколко гроба на епископи, означени с надгробни плочи. В горната част на предната фасада на храма е монтиран часовник с ярки цветове, а на площадчето пред него се издига статуя на Иисус Христос Възкръсналия, която човек няма как да не забележи и да не остане в съзнанието му като част от цялостния облик на Пловдив.

Жана СТОЕВА

На работа в Белене

Месец, посветен на доброволчеството за „Каритас“

Паташев и изпълнителният директор на „Каритас“ - Русе, Стефан Марков. В официално писмо участниците бяха поздравени и от екипа на Министерството на културата на Република България за Европейската година на доброволчеството.

В рамките на работните дни доброволците се запознаха с целите на годината на доброволчеството, обмениха опит и идеи за работата с деца, обсъдиха проектозакона за доброволчеството, говориха за активната гражданска позиция и мястото на доброволци-

те в Европа. Най-разгорещени дискусии предизвика проектозаконът за доброволчеството в частта за формализиране на отношенията доброволец - организация, подписане на договори за доброволческа дейност, определение какво е доброволец.

На Стената на доброволеца, изградена през 2008 г., домакините от „Каритас“ - Малчица, бяха поставили огромна карта на Европа, облепена със снимки, представящи различните лица на бедността. В края на срещата всяка организация остави своето посла-

Доброволците в Охрид

И в село Малчица

2 ИСТИНА VERITAS
Брой 9 (1454)
септември 2011 г.

ИСТИНА - VERITAS

продължител
на в. „Истина“ (1924 - 1949 г.)

**Католическа църква
в България**
1606 София,
ул. „Люлин планин“ № 7
Директор
**свещеник Благовест
Вангелов**
Тел. 954-32-62
E-mail: istina-v@techno-link.com
Редактор Марио Георгиев
ISSN 0861-6450

По същото време - от 22 до 24 юли, но този път в село Малчица, община Левски, се проведе Международна среща на доброволци и доброволчески организации, работещи с деца и младежи. Организатори на срещата бяха „Каритас“ - Малчица, подкрепени от „Каритас“ - Русе, и „Каритас“ - Амброзиана, Италия. Инициативата премина под мотото на Европейската година на доброволчеството „Стани доброволец! Дай своя принос!“ и обедини над 120 млади хора от цяла България и от Милано, Италия.

Срещата беше открита от Никополския епископ монс. Петко Христов, приветствие към доброволците отправиха генералният секретар на „Каритас“ - България, Емануил

ние и снимка върху стената, с които промениха лицето на Европа и показаха на практика силата на доброволческа работа.

Участниците се включиха и във факелното шествие по случай празника на света Анна, покровителка на енорията в село Малчица.

В дните от 25 до 29 юли Белене беше домакин на Лятното училище за доброволци на „Каритас“ от България. В него взеха участие 18 доброволци от Белене, Куклен и Русе, към които в един от дните се присъединиха и доброволци от село Малчица заедно с техните гости от „Каритас“ - Амброзиана. Кметът на Белене г-н Дулев приветства доброволците и им благодари за готовността да работят в полза на местната общност.

Отец Корадо проведе духовни размишления върху мо-

На стр. 4

Беларус. На 21 юли т. г. по-чина беларуският кардинал Кажимир Святец на 96-годишна възраст; той бе най-възрастният кардинал. След неговата смърт кардиналската колегия наброява 196 членове, от които 114 са под 80-годишна възраст и имат право на конклав. От 11-милионното население на Беларус над 2.8 милиона са католици.

Чехия. Архиепископът на Прага Доминик Дука е осветил в чешкия парламент голяма статуя на света Агнеса от Бохемия по случай 800 години от рождението ѝ. Света Агнеса Бохемска е канонизирана през 1989 г. от папа Йоан-Павел II. Отдала е целия си живот в помощ на бедни, стари и болни. В нейна памет и чест са осветени единадесет статуи в различни градове на страната.

Австрия. Бившият световен шампион във Формула 1 и настоящ собственик на авиокомпания Ники Лауда е поискал да се върне в лоното на Католическата църква. Преди годинойта напуснал Църквата заради отказ да плаща църковен данък. През две години му се раждат близнаки. Той заявява: „Желая да стана отново редовен и ревностен католик, да кръстя деца-си в Църквата, но пак ще критикувам някои нередности - по мое виждане - в нашата вяра.“

Германия. Братът на папа Бенедикт XVI - прелат Георг Ратцингер, е публикувал в Германия книга със заглавие „Моят брат - папата“. На 256 страници той описва живота на брат си Йозеф от детските години до избирането му за папа през 2005 г. Книгата е по случай 60-годишнината от ръкополагането на двамата братя за свещеници заедно с още 43 техни събрата.

+++ Германската католическа благотворителна организация „Адвениат“ дава годишно над 3.6 милиона евро за обучение на семинаристи в Латинска Америка. В организацията членуват повече от 2000 спонсори, които поддържат 5600 семинаристи.

Словакия. В словашкия град Хорн Вес Кремники е осветена първата енорийска черква на името „Блажен папа Йоан-Павел II“. Епископът на епархията е заявил: „Блаженият папа Йоан-Павел II е велик славянин и ние се гордеем, че е духовен патрон на новата ни енория.“

Италия. Сицилианският епископ Винченцо Манцела е предложил да бъде провъзгласен за блажен съдията Паоло Борселино (1940-1992), убит от мафијата през 1992 г. в Палермо при

бомбен атентат. Съдията Борселино и съдията Фалконе са активни борци срещу сицилианската мафия. Същата година и съдията Джовани Фалконе става жертва на атентат на мафијата. Днес летището на Палермо носи имената на Борселино и Фалконе.

Турция. Делото срещу Мурат Алтун - вероятния убиец на апостолическия викарий на Ана-дола епископ Луиджи Падовезе, е насрочено за началото на октомври. Прокуратурата настоява за доживотен затвор на Мурат - шофьор на епископ Падовезе.

Франция. Членове на френското „Общество на канонизацията за блажени“ са пренесли от Рим реликvia на блажения папа Йоан-Павел II и са я предали на епископа на Лурд Жак Перие. Реликвиата е част от расо-то на папа Йоан-Павел II, което е носел в деня на атентата срещу него в Рим на 13 май 1981 г. Тя ще бъде поставена на подходящо място за поклонение в светилището „Дева Мария Лурдска“. Блаженият папа Йоан-Павел II дължи живота си на Божията майка, защото тази дата - 13 май, е свързана с нейното първо явяване във Фатима през 1917 г.

Англия. На голям литературен фестивал в Уелс прими съдия на Англиканска църква архиепископ Роан Уилямс е заявил, че „най-известният поет на Англия, великият Уилям Шекспир, е бил католик. Това личи от неговото отношение към Католическата църква“. Той тайно е изповядвал католическата вяра и е поддържал тесни връзки и приятелство с ревностни католици.

Израел. Американският астронавт Нийл Армстронг - първият човек, стъпил на Луната и вярващ католик, посетил Иерусалим и заедно с израелския археолог Майер Бен Дов се изкачвали по каменни стъпала за иерусалимски храм. Космонавтът попитал археолога дали и Христос се е изкачвал по тези стъпала. Археологът убедено му отговорил: „Разбира се, Христос е юдеин и много пъти е изкачвал тези стъпала, за да стигне до храма.“ Армстронг се обърнал към археолога: „Трябва да видите, че намирам за много по-вълнуващо да стъпвам по тези камъни, отколкото да ходя по Луната.“

Куба. По настояване на Католическата църква в страната кубинските власти са освободили двамата последни политически затворници - д-р Феликс Наваро Родригес и проф. Хосе Даниел Гарсия, които заради кри-

тиki към властта са били осъдени през 2003 г. на 28 години затвор. От 11-милионното население на Куба над 9 милиона са католици.

Филипините. След убийството на Осама бин Ладен зачестиха терористичните нападения от страна на исламски организации. Католическите епископи на страната докладват за нападения срещу черкви и училища. Особено е застрашен остров Минданао, където повече от 40 години исламистите се борят за своя държава. От 90-милионното население на Филипините над 80 милиона са католици и страната се нарежда на трето място в света по брой на католици след Бразилия и Мексико.

Полша. Полската „Каритас“ е раздала през 2010 г. рекордната сума от 125 милиона евро помощи, което е с 18 милиона по-вече от 2009 г. Голяма част от събраните средства са били предназначени за пострадали от земетресението в Хаити и от наводненията в Полша. „Каритас“ в Полша е най-голямата неправителствена организация в страната. В нея са включени над 44 хиляди доброволци. В помощ на организацията са и училищни групи, в които са организирани повече от 50 хиляди деца.

Камерун Президентът Бия назначи монс. Бефе Атеба за ръководител на Съвета за комуникациите

Президентът на Камерун Пол Бия повери на католически епископ ръководството на Националния съвет по комуникациите - консултивен орган, натоварен с подпомагането на изпълнителната власт в политиките на институционалните комуникации. Избраният е монс. Йосиф Бефе Атеба, епископ на Криби, встъпил в длъжност на 20 юли. Сред първите му задачи, посочва агенция Aric, ще бъде гарантирането на балансиран достъп на националните медии до информация от институциите, по-специално за отразяване на президентските избори, насрочени за октомври.

Изборът на монс. Бефе Атеба не е случаен. Той има дългогодишен опит в медиите. В ролята си на журналист в националния всекид-

невник „L'Effort camerounais“ работи като пресаташе на Симпозиума на епископските конференции на Африка и Мадагаскар (SECAM/SCAM) и в момента е председател на медийната комисия на епископската конференция на Католическата църква в Камерун. Епископ Бефе е вторият католически епископ, който в рамките на един месец получи официално назначение от президента Бия - след монс. Дюдоне Вато, епископ на Бафусам, който в началото на юли бе избран да се присъедини към Избирателния съвет на Камерун (Elecam). От 18 членове на съвета петима са представители на гражданско общество, сред тях е католикът антрополог Пиер Тити Нуел, бивш ръководител на Комисията за справедливост и мир в Камерун.

САЩ. Във връзка с 60-годишнината от свещеническото ръкоположение и широката популярност на папа Бенедикт XVI в страната американската парфюмерийна компания „Екселсиор“ е създала парфюм с името „Бенедиктус“. Основните му съставки са: липов цвят от Германия, тамян от Светите земи и круши от Бергамо (Италия). Парфюмът е мъжки и бързо е намерил своите почитатели. Компанията е обещала половината печалба на папата като дар за свещеническия му юбилей.

Ватикан. Папа Бенедикт XVI ще бъде в папската резиденция Кастелгандолфо до края на септември и оттам ще ръководи с целия си екип Църквата и ватиканската държава.

+++ Светият отец подготвя тържествено отпразнуване на 50-годишнината от Втория ватикански събор (1962-1965), планирано за 11 октомври 2012 г.

На събора папа Бенедикт XVI е участвал активно като архиепископ Йозеф Ратцингер - свидетник на кардинал Йозеф Фринкс.

+++ Папата е изразил съблазнования на кардинал-секретаря Тарчизио Бертоне по повод смъртта на най-големия му брат - 81-годишния Паоло Бертоне, както и на съпругата на Паоло. Семейството на кардинала е имало седем деца; от тях днес са живи три.

+++ Светият отец е назначил апостолическия нунций в Русия архиепископ Иван Юркович и за нунций в Узбекистан. От 20-милионното население на Узбекистан над 400 хиляди са католици.

+++ Папа Бенедикт XVI е назначил иезуита д-р Жан-Клод Колерик за архиепископ на херцогство Люксембург. Архиепископ Жан-Клод е роден на 9 август 1958 г. в гр. Деферданж (Люксембург). Учредената през 1870 г. католическа епархия Люксембург е получила ранг архиепископия през 1988 г.; тя обхваща цялото херцогство Люксембург с близо 400 000 католици.

+++ Папата е одобрил избора на епископския синод на Католическата църква от източн обред в Украина епископ на епархия Бучач да бъде отец д-р Димитри Григорян. Епархията наброява 216 хиляди католици, обслужвани от 201 свещеници и 22 монахини.

+++ Главният редактор на ватиканския официоз „Осерватор Романо“ д-р Джовани Мария Виан (59) е удостоен с най-високото италианско журналистическо отличие „Италиански журналист 2011 г.“ във връзка със 150-годишнината на вестника.

+++ Папа Бенедикт XVI е наз-

начил кардинал Йозеф Томко, префект на Конгрегацията за евангелизация на народите, за специален пратеник при отпразнуването на 20-годишнината на католическата катедрала „Бескверно зачатие“ в Москва на 20 септември т.г.

+++ На 24 юли е починал 89-годишиният кардинал Вирджилио Ное, бивш генерален викарий на папа Бенедикт XVI за Ватикан. След смъртта му кардиналската колегия наброява 195 членове, от които 114 са под 80 години и имат право на избор на папа.

+++ Председателят на новоучредения Папски съвет за евангелизация архиепископ Рино Физикела съобщи, че епархии в големи европейски градове организират акция с името „Градска мисия“, която ще се проведе по време на Великите пости през 2012 г. Акцията е „конкретен знак“ преди епископския синод на тема „Нова евангелизация“ през есента на 2012 г. Засега участие са заявили единадесет епархии от Виена, Барселона, Будапеща, Брюксел, Дъблин, Лисабон, Ливърпул, Париж, Торино и Варшава. Първата „Градска мисия“ в Европа е проведена във Виена през 2003 г., после в Париж - 2004 г., Лисабон - 2005 г., Брюксел - 2006 г., Будапеща - 2007 г., Гегенсбург - 2009 г., и Братислава - 2010 г.

+++ Насрочената от Светия отец за 27 октомври т.г. Среща за мир в Асици (Италия) включва не само християни и представители на други религии, а също и невярващи. Срещата в Асици се провежда под мотото „Поклонници на истината, поклонници на мира“ и включва три елемента: молитва, постене и поклонничество.

+++ И финансовата 2010 г. приключва с печалба за Светия престол и ватиканската държава. За Светия престол приходите са 245.2 милиона евро, а разходите - 235.3 милиона. Най-големи са разходите за служителите през 2010 г. - 2.806 млн., срещу 2.762 млн. през 2009 г. Балансът на ватиканската държава за 2010 г. е: приходи 255.9 милиона евро, разходи - 234.8 млн. Так служителите са общо 1876 души, с 85 повече от 2009 г. През 2010 г. „Лептата на свети Петър“ (дарения, с които се разпорежда лично папата) от целия свят възлиза на 48 милиона евро.

Вноските от епископските конференции за Светия престол са 27.3 милиона евро. Най-големи приходи постъпват от ватиканските музеи, чиито посетители през 2010 г. са били повече от шест милиона. Големи са приходите и от марки и монети.

Рубриката води
Петър КОЧУМОВ

Турция Декрет реституира конфискуваната собственост на религиозните малцинства с изключение на католиците от латински обред

Турският премиер Ердоган подписа декрет, който установява реституцията на конфискуваната собственост на религиозните общности след преображенето през 1936 г. Мярката засяга гръко-православните християни, католиците от халдейски обред, арменската и еврейската общност, като изключение правят католиците от латински обред. Декретът, който бе публикуван преди обичайния ифттар в края на Рамазана, е резултат на дългогодишни борби и след наскоро отправените апели от Вселенския и Константинополски патриарх Вартоломей I Турция да върне отнетите блага. Реституцията обхваща собствеността, регистрирана преди 1936 г. и след това отнета на религиозните фондации от държавата. Освен това ще бъде възвърнато управлението на гробищните паркове, отстъпено на различните общини и кметства, както и недвижима собственост на манастири и енории, досега непризнати като юридически лица или отстъ-

пени на трети лица, като законните собственици ще бъдат обезщетени.

Реституцията не засяга католическата общност, тъй като тя не фигурира сред религиозните малцинства в Лозанския мирен договор от 1923 г., който признава провъзгласената от Кемал Ататюрк Турска република. „Приемам новината с радост“, коментира председателят на Епископската конференция на Католическата църква в Турция монс. Руджеро Франческини, като оповести, че документът ще бъде анализиран на заседание на епископите през септември. Голямо задоволство от декрета изразиха останалите религиозни общности, според които това е „историческа стъпка“ в областта на човешките права. Самият премиер Ердоган заяви: „Съврши времето, в което нашият гражданин можеше да бъде потискан заради своята религия, етнически произход или заради различния начин на живот.“

Заедно и това лято

Традиция е вече всяко лято сестрите от конгрегацията на Майка Тереза във Варна да организират летен лагер за деца с физически увреждания, семейни проблеми и от католически семейства. И тази година през юли сестрите от общността Флоранс, Роз, Игнасия и Мария организираха летен лагер с около 30 деца. За всекидневните занимания с тях им бе осигурена обширна зала в сградата на енорийския храм с добре и удобно подредени маси, пейки и столове. Приятната обстановка в залата бе осъществена чрез подреждането на молитвени табла, образи на Богородица, на Христос и на много светци. Окачени бяха картини, пресъздаващи сцени от Библията, както и предмети, изработени от приложник с участието на група деца. Всички присъстващи бяха обект на всекиднев-

но внимание, топлота, грижливост, разговори и напътствия от страна на сестрите и сътрудничка психолог.

Започващо се с утринна молитва, с пожелания за добър и спокоен ден и следваща сутрешна закуска. Преди обед се отделяха часове за занимания по вероучение. След това децата започваха изработването на предмети с религиозна насоченост, чрез което придобиваха сърчаности, умения и усет към красивото. Под ръководството и указанията на приложник те изработваха красиви украсления - медальони с Божия кръст и цветя около него, миниатюрни аквариуми с нарисувани риби, плуващи между разнообразни морски миди и водорасли, както и красиви гердани с цветни украсления. Всички предмети, изработени от децата, оставаха

като подарък за техните семейства. След приключване на прилежната работа децата, придружени от сестрите и техните сътрудници, се отправяха към други развлечения. Ежедневно се правеха посещения на различни интересни места: в познатата на всички красива морска градина, в залите на обсерваторията, в интересния със своите обитатели зоопарк, в богатия с разнообразието си на морски животни варненски аквариум, в красивата - изпълнена със свежа растителност и тишена - ботаническа градина. Посещенията по тези интересни места бяха изпълнени с много игри, песни, закачки и приятни преживявания.

На раздяла всички си казаха: Довиждане до следващото лято!

Летиция АНТОНОВА, Варна

Месец, посветен на доброволчеството за „Каритас“

От стр. 2

литвата „Отче наш“ и „Каритас е любов“, като обърна специално внимание върху предизвикателствата и трудностите пред милосърдната любов. Той изрази свое гостоприемство не само като предостави място за провеждане на форума - в енорийския център за обучение „Блажени Евгений Босилков“, но и с тирамису, пригответо лично от него.

акции. Едната мина под призива „Сливи за смет“ и имаше за цел да запознае хората с принципите, предимствата и методите на компостирането. Доброволците посетиха домове на хора от града, където искаха смет, а в замяна на това даваха сливи и информационни материали за компостирането. Втората акция беше „Кафе за помощ“, която имаше за

цел да натрупа дарения в общността и да привлече обществено внимание върху „Каритас“ и проблемите на бедността. В резултат от тази акция бяха събрани над 140 лв. дарения. Всички доброволци заедно почистиха и освежиха една от градските площи за отмора в Белене.

Цветомир ДУМАНОВ
„Каритас“ - София

Националният координатор Цветомир Думанов представи пред участниците темите: „Педагогическата роля на „Каритас“ и „Сътрудничество, координация и съвместна работа на „Каритас“. Отправна точка в обучението беше осъзнаването на възпитателния ефект от дейността на организацията, която трябва да е също толкова силен, колкото и социалният. Като социално-пасторален инструмент на Католическата църква „Каритас“ трябва да учи и да наಸърчава хората да се грижат за близния си.“

В Белене доброволците проведоха три доброволчески

Кампания на „Каритас“

Подкрепете един самoten и болен възрастен човек.
Дарение от 60 лв. ще му осигури домашни грижи за един месец.
Подкрепете усилията на „Каритас“ в предоставянето на домашни грижи на 400 болни и самотни възрастни хора!

Изплатете SMS с текст DMS CARITAS на кратък номер

17 777

за всички мобилни оператори.

Цената за един SMS е 1.20 лв. с ДДС.

„Бъдете силни във вярата и постоянствайте в добродетелта“

От стр. 1

броеница. В енория „Свети Михаил Архангел“, където се провеждаха заниманията, на участниците бяха дадени разяснения по програмата и организацията. В следобедните часове младежите репетираха песните за вечерната молитва, обожаването на Светото причастие и литургията. Също така бе прочетено и посланието на папа Бенедикт XVI към християнските младежи по света. Програмата продължи с работа по групи, която имаше три цели: размишление върху посланието на Светия отец, подготовка за литургията и обожаването и практическа работа с изработване на изделия, свързани с темата „Вкоренени и изградени върху Христос, утвърдени във вярата“ (срв. Кол. 2, 7).

Тъй като вкоренени дава отпратка към дърво, младежите изработиха плодове и листа от хартия, които бяха закачени на клони на дърво. На тях бяха написани отговори на въпросите „Какъв смисъл има моят живот?“ и „Върху какво възлагам моите надежди?“. Можеха да бъдат прочетени отговорите: „Смисълът на мя живот е Христос“, „Да бъда достойна за Божията любов“, „Да бъда в единство с Бог и в помощ на хората“. За втората дума - изградени, бяха направени две къщи от стиропор: едната - поставена върху скала, а на другата основата бе пясък. На къщата върху скалата младежите поставиха своеобразни „тухли“ от хартия, на които бе написан отговорът на въпросите „В какво вярвам?“ и „Каква насока искам да има моят живот?“. Върху къщата от пясък бяха посочени нещата, които ни отклоняват от Бог, като злато, изкушенията... За утвърдени третият изработен символ бе кръст, който поставяше въпросите „Отговарям ли аз на тази любов, която Христос показа на кръста?“ и „Каква е мята любов към Бог?“. Програмата продължи с покаятелна литургия и вечерна молитва в енорийската черква. В 20,45 ч. бе запален „огън на единството“, а Негово високопреосвещенство епископ Георги Йовчев бе подготвил катехистично размишление. Чрез видеостена участниците в срещата в град Раковски станаха съпричастни с молитвеното бдение на папа Бенедикт XVI с младежите в Мадрид. От 23,00 ч. започна обожаване на Светото причастие в черквата „Свети Михаил Архангел“ и младежите бяха посветени на Пресветото сърце Исусово.

Кулминацијата на младежката среща бе тържествената литургия на 21 август, предстоятелствана от епископ Георги Йовчев. Със Софийско-Пловдивски епископ в храма „Свети Михаил Архангел“ съслужиха отец Румен Станев, отец Венцислав Николов и отец Ярослав Бабик. В своето

размишление монс. Георги изтъкна, че вървейки през тази земя, трябва да се борим срещу греха в различните му форми, които са в нас и извън нас. Подчертано бе още, че свещениците не проповядват за себе си, а за Христос, защото Иисус живее в тях и чрез тях. Припомнено бе, че Светият отец посвети всички младежи на Пресветото сърце Исусово. Проповедникът призова младежите да живеят като чеда на светлината и така чрез тях Бог ще излезе много благодасти за Църквата. След края на литургията младежите по желание на Софийско-Пловдивски епископ получиха като подарък книга, посветена на света Катерина Сиенска. Срещата завърши с обща снимка пред църковния храм.

Отец Румен Станев, енорийски свещеник в енория „Свети Михаил Архангел“, сподели, че тъй като много младежи не са могли да участват в срещата в Мадрид, се е зародила идеята да бъде организирана среща за тези, които остават тук. От енорийска инициатива прераства в епархийна и среща радостното одобрение и подкрепа на епископ Георги Йовчев. Отец Румен изрази своето удовлетворение от провелата се младежка среща. В различните етапи от програмата боят на участниците е достигал до 150 младежи, свещеници и монахини. „На тези срещи се запалват и искри на вярата и любовта към Бог; след това от местните енории зависи дали ще бъде направено така, че огънят да продължи да гори“, подчертава отец Румен Станев.

Ето и мнения на младежи, участници в срещата:

Иванка Лесова (24) от град Раковски: „Най-голямо впечатление ми направи покаятелната литургия. Свещениците много добре ни подтикнаха да преминем към изповед и всички ние имахме възможност за това. Много ми хареса и работата по групи, защото всеки имаше възможност да изрази своите мисли и чувства. Мисля, че на нашите младежи ще им хареса да имат по-често такива срещи. Много е хубаво да се поддържат връзки с младежите от другите енории, да се срещаме в храма за Бог, да обсъждаме нещата, които ни свързват.“

Мария Станева (24) от с. Житница: „Хубаво е, че сме съпричастни с това, което се случва в Мадрид - срещата на младежите със Светия отец. Блаженият Йоан-Павел II каза, че младежите имат нужда да се събират заедно, да обменят идеи, интереси, радости, трудности или просто да се забавляват. Хубаво е и това, че тази среща се случва у нас, в град Раковски, още повече че подобна среща не е имала отдавна. Добре е всяка енория да участва, за да даде своя принос за общото духовно и емоционално обогатяване, защото когато сме заедно, тогава можем повече: първо - като хора, и после - като християни. Пожелавам и за въдещите да има подобни инициативи и изказвам благодарност на организаторите.“

Жана СТОЕВА

4

ИСТИНА
VERITAS
Брой 9 (1454)
септември 2011 г.

Енцикликата Centesimus Annus

Енцикликата Centesimus Annus на бляжения Иоан-Павел II (1978-2005) чества сто годишнината на Rerum Novarum - впечатляващ понтификален документ, „които според папа Войтила направи в Църквата и в света толкова добро и разпърсна толкова светлина“.

Centesimus Annus, известена на 1 май 1991 г., т. е. след рухването на позорната Берлинска стена, предизвика обясним интерес в посттоталитарните общества, дълголетно блуждаещи из дебрите на Марковата политикономия. Така се обяснява появата на откъси от енцикликата още на 31 май 1991 г. по страниците на в. „Култура“. Освен този частичен превод през 1992 г. отец Купен Михайлов превежда целия текст. Именно от този превод ще извлечем отделни пасажи, които предлагаме без коментар, тъй като изказаните мисли са пределно ясни за читателя, съвременник на автора. Интерес проявява и западното общество. Оценките на видни икономисти и анализатори говорят за стойността ѝ. „Тази енциклика заслужава нашето внимание, защото е написана от главата на една институция с решаваща роля в съвременния свят.“ (Милтън Фридман) „Направен е опит да се намери една съвършено нова формула, която постави на съвсем различни основи противоречието между пазарните системи и плановите икономики.“ (Джон Грей) „От направления анализ на съвремието и от дадените морални оценки можем да заключим, че авторът е добре информиран и чувствителен по въпроса за неустановената позиция на съвременните институции.“ (Питър Бергер) „Светият отец ни напомня, че липсата на вяра в Бог и в спасението на душите води до атрофия на морала, а с него и на човешките връзки, които придават живот на обществото. Наследникът на светите апостоли ни призовава към вяра и милосърдие. Дано гласът му бъде чут.“ (Ернест ван ден Хааг) „Чела съм енцикликата. Много се радвам, че Светият отец подчертава, че трябва да има справедливо върховенство на закона и че са необходими гръжи за тези, които не могат да се справят сами.“ (Маргарет Тачър)

Такива са мненията на хора от Запада, подвластен на алчния капитализъм. Взаимствам прилагателното „алчен“ от Владимир Путин, премиера на Русия. Той приписва трагедията с кораба „Булгария“ на алчността. Трагедията с „Илинден“ също е брънка от зловещата верига, изкована от алчността на капиталиста. Интересът към енцикликата и на Изток, и на Запад е продиктуван също от факта, че нейният автор като работник в кариерите на Закшовек - Солвей изпита гнета на капиталистическата система, а като духовник - атеистичната доктрина на комунистическия строй. Тези два етапа от житието на бъдещия папа обясняват изключителната възможност „да направи едно препрочитане на „Rerum Novarum“ в светли-

ната на съвременната действителност и по този начин да бъде преценена постоянната загриженост и всеотдайност на Църквата към ония категории хора, които са обект на предпочтение от страна на Исус Христос... Енцикликата за работническия въпрос е енциклика за бедните и за ужасните условия, в които новият и нерядко пътистихиен процес на индустриализация доведе голямо мнозинство хора“.

И тъй папата припомня, че „всичко онова, което предвиждаше папа Лъв XIII, впоследствие се случи и се оказа изненадващо точно. Това се потвърждава от събитията в последните месеци на 1989 г. и в началото на 1990-а“. Той предвиди „отрицателните последствия във всички аспекти: политически, социални и икономически, на едно устройство на обществото, каквото предлагаше „социализъм“, който нанасяше вреда именно на ония, на които бе обещана помощ. По този начин лекарството се оказа по-лошо от болестта... Класовата борба в марксистски смисъл и империализъм имат едни и същи корени: това са атеизъм и неизчитането на човешката личност, което води до превес на силата над разума и правото... Като лишиха човека от правото му да поеме отговорността за собствен избор между доброто и злото, системите, които претендираха, че въпълъщават народовластието или дори диктатурата на работниците, изпаднаха в криза... Никой не би могъл да назове по-точно злините, които доведе със себе си установяването на онзи тип социалистическа държавна система „реален социализъм“. Именно работническите маси, изпитали на собствения си гръб изявите на този „реален социализъм“, сами свалиха легитимността на идеологията, която заявяваше, че говори от тяхно име, и отновно намериха и дори преоткриха при натрупания горчив опит в условията на тежък труд и потисничество принципите и проявите на социалната доктрина на Църквата... Ако хората си въобразяват, че са открили тайната на някаква съвършена организация на обществото, която би направила невъзможни проявите на зло, то решават, че могат да използват всяка възможност, дори насилието и лъжата, за да я постигнат, тогава политика се превърща в някаква „светска религия“, която се залягва, че е в състояние да построи рая на този свят. Но нито една политическа система, ползваша се със собствена автономия и собствени закони, не ще може да се смеси с Царството небесно... И не бива да се забравя, че един от факторите за кризата на социализма без съмнение е неефективността на икономическата система“.

„Освен това марксизъм бе обещал да изкорени от човека нуждата от Бог, но резултатите показваха, че е невъзможно да успее в това, без да нанесе поражение в неговото сърце... Събитията от 1989 г. ни дават пример за успеха на евангелския дух против един

противник, решен да не позволя да бъде обвързан от морални принципи. Това е предупреждение към всички, които в името на политическия реализъм искат да отстранят от политическата арена правото и морала.“

Засягайки болезнения въпрос за частната собственост, бляженият Иоан-Павел II цитира II ватикански събор: „Човекът, служейки си със земните блага, трябва да гледа на външните неща, които законно притежава, не само като на свои собствени, но също като на общни - в смисъл, че могат да помогнат не единствено на него, но също и на другите... Самата частна собственост по своята природа има също и една социална функция, която се основава на закона за всеобщото предназначение на благата... Бог даде земята на целия човешки род, за да поддържа тя всички негови членове, без да изключва никој да поставя някого в привилегировано положение. Тук се крие коренът на всеобщото предназначение на земните блага.“

„Неприемливо е твърдението, че поражението на тъй наречения реален социализъм остави капитализма като единствен модел на икономическа организация. Трябва да се разрушат преградите и монополите, които поставят толкова много народи извън сферата на развитие... Искането за едно съществуване, качествено по-приемливо и по-богато, само по себе си е нещо за конно... Чрез избора на продукцията и на консумацията се проявява определена култура като глобална концепция за живота. И точно тук възниква феноменът на консуматорството... Погрешен е стилът на

живот, който счита, че е по-добър, когато е ориентиран към това да имаш, а не към това да бъдеш... Човек, който се грижи само или предимно за това да има и да се наслаждава, е вече неспособен да владее своите инстинкти и страсти и да ги подчинява посредством истината, не може да бъде свободен.“ Така той е възпрепятстван в своето израстване.

„Задача на държавата е да се грижи за защитата и опазването на онези колективни блага като природната среда и човешката среда, чието опазване не може да бъде обезпечено от обикновените пазарни механизми. Държавата и цялото общество - както при стария капитализъм, тъй и при съвременния - са длъжни да защитават тези колективни блага, които между другото представляват рамката, вътре в която единствено е възможно всеки да постигне законно индивидуалните си цели... Има важни човешки потребности, които са извън логиката на пазара; има блага, които по своята природа не трябва да се купуват и продават.“

Решаването на „социалния проблем“ не изключва участиято на държавата, на „правовата държава“. А тя според концепцията на Църквата е „общество, организирано според трите власти: законодателната, изпълнителната и съдебната, т.е. държава, в която над всичко е законът, а не произволното желание на хората... На тази концепция се противопоставя тоталитаризъм... Културата и практиката на тоталитаризма включват в себе си и отричанието на Църквата. Държавата или партията, която се поставя над всички ценности, не може да допусне да бъде утвърден обективен критерий за доброто и за злото извън волята на управляващите... Ето защо тоталитаризъм се стара да унищожи Църквата... А истинска

демокрация е възможна само в правова държава и на базата на правилна концепция за човешката личност... Църквата, потвърждавайки постоянно трансцендентното достойнство на личността, има за свой принцип уважението на свободата.“

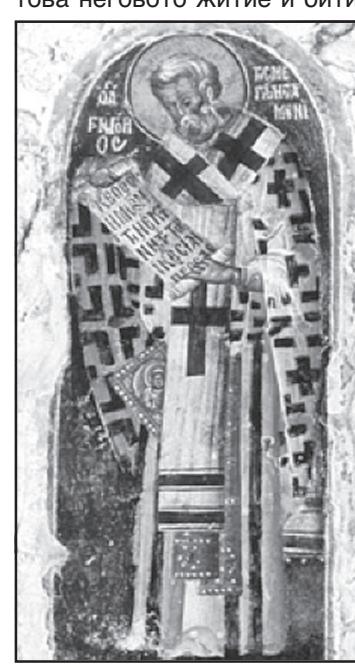
В заключение бляженият Иоан-Павел II отбелязва: „През последните 100 години Църквата многократно изрази своето становище, следвайки отблизо постоянното развитие на социалния проблем и естествено не направи това, за да излече привилегии от миналото или да наложи някоя своя концепция. Нейната единствена цел бе грижата и отговорността за човека, поверени й от самия Христос. Не става дума за абстрактния човек, а за реалния, „конкретния“ и „исторически“ човек, за „всеки човек“... Това и само това е вдъхновението, което ръководи социалната доктрина на Църквата. Ако тя е развила постепенно и в систематична форма, особено от датата, която честваме, това е, защото цялото доктринално богатство на Църквата има пред себе си като хоризонт човека в неговата конкретна действителност като грешник и праведник... Хуманитарните науки и философията са ни в помощ, за да интерпретираме централното положение на човека в обществото и да му позволим да разбере по-добре съмщия себе си като „социално същество.“

„Само вярата обаче му открива неговата истинска идентичност и точно от нея води началото си социалната доктрина на Църквата, която, използвайки всички постижения на науките и философията, си поставя за цел да помага на човека в пътя на спасението.“

„Тази моя енциклика целева да хвърли светлина върху миналото, но тя е насочена преди всичко към бъдещето.“

Наблюдател

5 ИСТИНА
VERITAS
Брой 9 (1454)
септември 2011 г.

Крикор Лусаворич заема изключително място в структурното изграждане на Арменската апостолическа църква, за това неговото житие и битие

е предмет на особено внимание и почит. Това е причината да му бъдат посветени редица празници.

Няма да се спрем на жизнения му път, тъй като той е много известен. Достатъчно е само да отбележим, че макар и да е останал сирок още от ранна възраст, той е имал възможност да получи добро образование и възпитание при свети християнски отци. Въплъщение на мъдрост, благородство и на други добродетели, той със завидно търпение и постоянство успява да открие нова страница в арменската история, допринасяйки за християнизиранието на нашия народ и за превръщането на Армения в първата християнска държава в света през 301 г.

Арменската апостолическа църква отбелязва с няколко празника отделните етапи от жизнения път на този светец:

1) празник за спускането му във Вираба (дълбока пещера, служеща за затвор);

2) празник за излизането му от Вираба;

3) празник за откриването на мощите му.

Наред с тия три празника, посветени специално на него, има и други, в които се възлага неговото име. Такива са празниците: Хрип-симянц, Каляняц, Шохагат, Свети Ечмидазин, За цар Дъртад, Хосровитух и Ашхен и др. Нека отбележим още, че паметта на Крикор Лусаворич се почита не само от Арменската апостолическа църква, но и от другите православни църкви.

Рупен КРИКОРЯН

Светецът се чества в църковния календар на България на 30 септември като свещеномъченник Григорий Арменски (б.р.).

СМС укрепи църковното общение

Равносметката от Мадрид е изключително положителна и богата от духовен, пастирски и хуманен аспект. Това е първият коментар на архиепископа на Мадрид кардинал Руко Варела. „На първо място тази среща показа основата, на която се гради - срещата на младежите с Христос. Редом с папата бе и невидимото присъствие на Господ. Папата само подпомага дълбоката лична връзка с Христос. Вярвам, че след тази среща много младежи ще променят своя живот. Освен това - допълни кардинал Варела - тя укрепи църковното общение. Всички общности на Църквата работеха заедно: религиозни ордени, конгрегации, движения, асоциации, нови общности, енории и епархии. Факт, който никой не може да отрече и който ще даде много плодове. Незабравими ще останат моментите от молитвеното бдение с папата и бурята, продължила 20 минути, но която показва радостната реакция на младежите срещу дъжд и вятъра... Затова и Светият отец реши да остане с тях. Впечатляващ е моментът на необятната тишина по време на обожаването на Евхаристията, завършил с онази радост, която извира от сърцето. Но най-голямото впечатление за всички остава картина с празничните мадридски улици. Един град, обзет от радостния празник на вярата. Това бе свидетелство на Евангелието, че животът може да бъде живян с радост дори и в трудни ситуации.“

Църквата остава млада дори и в трудните моменти

От стр. 1

ническо умение и хуманност в едно толкова важно за бъдещето събитие - да помогне на младежите да се вкоренят в Иисус Христос, Спасителя.“

„Празникът на вярата, който споделихме заедно, ни позволява да гледаме напред с много надежда в Божието провидение, което води Църквата в морето на историята. Затова тя е винаги млада и изпълнена с живот дори когато посреща трудни моменти. Това е дело на Свети Дух, който прави Иисус Христос присъстващ в сърцата на младежите от всички епохи.“

Участници от всички континенти

500 младежи от Светата земя

„Цветя от пустинята“ е името на групата младежи католици от еврейскоговорещата общност на Израел, която взе участие в Мадрид. Преди заминаването 17 младежи от Яфа, Хайфа, Тибериад и Назарет се срещнаха в Яфа, за да се помолят и да получат благословията от отец Давид Неухаус, патриаршески наместник за общността на еврейскоговорещите католици. Отец Давид, посочва агенция SIR, изрази надеждата „младите хора да задълбчат в Мадрид своята вяра и да се завърнат изпълнени с ентузиазъм, с който да допринесат за благото на нашия живот тук, в Израел“.

И 253 палестински младежи християни благодарение на общите усилия на Католическата църква в Йордания, Израел и Палестина пристигнаха в испанская столица. „Световната младежка среща не е туристическа инициатива, нито религиозно пътуване. СМС е призов и мисия“, каза монс. Джиячинто-Боулос Маркузо, епископ на Емаус, при връчването на мисионерския мандат на младите хора. „Свети Дух е този, Който ви призовава да се срещнете с папата, с универсалността на Църквата и с младите хора от

цял свят“, продължи епископът.

Общо около 500 младежи от Светата земя бяха на срещата с папа Бенедикт XVI.

600 сирийски участници

Демокрацията, реформите

единство.“

20 младежи от Киркук (Ирак)

Младите иракчани християни дадоха свидетелство за своята вяра и трудната реалност, в която живеят християните в страната.

1000 участници от Ливан

Поклонниците, които представляваха дioцези, енории и групи от цялата Страна на кедрите, заминаха под егидата на местната Епископска комисия за апостолат сред мъжете.

Споделянето на вяра и прогласяването на Евангелието са основните цели на участниците от Ливан. Мисията на ли-

ванская младеж е да изгради мостове на мира и диалога между хората, семействата и общностите.

800 младежи от Хонконг

„Установяване на дълбоко приятелство с Христос, откриване на истината, смелостта и надеждата в Него.“ Това е духът, който вдъхновява младежите. Двеста от тях са от диоцеза на града, а останали - от различни младежки местни общности, енории и религиозни институти.

Стотина поклонници от Бангалор (Индия)

Младите хора - посочи архиепископът на Бангалор Бернен Морас - са надеждата на Църквата, а Църквата е заинтересована както от тяхното благосъстояние, така и от духовното и цялостното им израстване.“ И призова: „Иисус е нашият най-добър модел, бъдете усърдни в следването му.“

Десет младежи от Бангладеш

„За срещата в Мадрид младежите се подгответа в продължение на цяла година със срещи, с четене и размишления върху посланието на Светия отец за СМС“, посочи отец

На стр. 8

6 ИСТИНА
VERITAS
Брой 9 (1454)
септември 2011 г.

Непрекъсната молитвена верига

121 часа непрекъсната молитва за СМС и нейните плодове. Това бе целта на веригата от евхаристийно обожаване, която започна на 16 август в параклиса на семинарията в Мадрид и завърши на 21 август. В инициативата взеха участие 300 общности и 40 епархии от Испания и други страни. Параклисът на семинарията бе отворен за молитва пред Светото причастие през всички дни на световния форум, а всеки час бе предстоятелстван от една епархия с нейния пастир с изключение на нощните часове и тези, съвпадащи с богослуженията на папа Бенедикт XVI. Столици монаси и монахини гарантираха обожаването на Господ в своите манастири, за да не се прекъсва молитвата. Който желаеше, можеше да се присъедини към тази молитвена верига от мястото, на което се намираше, или да отиде в параклиса на семинарията, където имаше на разположение свещеници за изповед. И манастирите в клаузура се присъединиха към инициативата и останаха отворени по време на СМС, за да могат всички желаещи да отидат да се молят. Повече от 50 черкви в града също останаха отворени през целия ден и в много от тях имаше обожаване.

Изповедниците опрощаваха също и греха на абorta

Архиепископът на Мадрид кардинал Антонио Мария Руко Варела упълномощи свещениците, изповядващи по време на СМС, да прощават греха на абorta - право, което по принцип имат само епископите. В комюнике на архиепископството на Мадрид се подчертава, че тази мярка - в сила от 16 до 22 август - е взета, за да „могат всички вярващи, които взимат участие в СМС, да достигнат по-лесно до плодовете на божествената благодат, която ще им отвори вратите за един нов живот“. Младежите, които изповядват този грех, могат да получат опрощението, пояснява комюнике, „само ако се разкажат искрено и направят подходяща епитимия (покора)“. Опрощаването на този грех можеше да се получи в 200-те изповедални, построени специално за събитието в градините на Buen Retiro, наречени „Празник на прошката“, където изповядваха 2000 свещеници на седем езика.

Бразилските младежки се разгват

7

ИСТИНА
VERITAS

Брой 9 (1454)
септември 2011 г.

30 хиляди доброволци

Ентузиазмът на 12 хиляди доброволци (от общо 30 хиляди), които се срещнаха с папата, не бе по-малък от този на многобройните поклонници. Светият отец благодарил на доброволците от сърце за тяхното усърдие по време на СМС, припомняйки, че понякога не са могли да участват в различни събития, за да посветят усилията си на организационните задачи. „Да обичаш, означава да служиш - каза папата. - Сигурен съм, че този опит като доброволци обогати вашия християнски живот, който в основата си е служение на любовта. Господ ще преобрази натрупаната умора, тревогите и тежестта от тези дни в християнски добродетели: търпение, благост, радост от себедаряването в полза на другите, готовност да вършите Божията воля. Да обичаш, означава да служиш, а служението увеличава любовта.“

Папата настъпчи младежите, завръщайки се към нормалния си начин на живот, да запазят в сърцето си радостния опит и да израстват всекидневно в себедаряването към Бог и към другите.

„Вероятно някои си мислят - завърши Бенедикт XVI - папата дойде, за да ни благодари, а ето, че отново иска от нас. Наистина е така. Това е мисията на папата, наследник на свети Петър. Не забравяйте, че свети Петър в своето първо послание напомня на християните цената, на която те са били откупени: която е кръвта на Христос (виж 1 Петър, 1, 18-19). Който преценява живота си от тази гледна точка, знае, че на любовта на Христос може да се отговори само с любов. И точно това е, което иска от вас папата на раздяла: да отговорите с любов на Този, Който от любов се предаде за вас.“

Папа Бенедикт XVI и 30 хиляди младежи обожаваха Светото причастие в една благословена от дъжд и вятъра нощ

Силен дъжд се изля над военното летище Куатро Виентос в Мадрид, където се проведе вечерното молитвено бдение на младежите с

ли „доминиращата релативистична култура“, която „отказва да търси истината и презира търсенето на истината, което е най-съкровеният човеш-

лията Ти и да хвалят славата Ти в света, та хората, съзерцавайки техните дела, да спасяват от Теб! Дари им сърце като Твоето - кратко и смилено, за да слушат винаги Твоя глас и поучение, да изпълняват во-

папа Бенедикт XVI. По информация на испанската държавна телевизия TVE, която цитира източници от полицията, в бдението са участвали два милиона души. Светият отец трябваше да прекъсне речта си за около десет минути, прикриван от два големи чадъра. Въпреки това вятърът грабна папската шапчица. Безстрашни, младежите продължиха да го аплодират. През деня чрез Facebook вече бе разпространена друга тревожна вест - бутилираната питейна вода в испанската столица е на изчерпване. Въщност в много сектори от Куатро Виентос бутилките вода отдавна са изпълни, чешмите не работят и няма останала вода в павилиончетата на площада, където поклонниците трябва да прекарат нощта.

„Скъпи приятели, ето че никакви бедствия не могат да ви спрат! Не се страхувайте от света, нито от бъдещето, нито от слабостите си“ - с тези думи се обърна папа Ратцингер към морето от млади хора пред себе си. И добави: „Скъпи младежи, не се съобразявайте с нищо друго освен с Истината и Любовта, не се съобразявайте с никой друг освен с Христос.“ По-нататък в словото си Светият отец отхвър

ли стремеж“. Накрая папата призова: „Призовавам ви да молите Бог да ви помогне да откриете призванието си в обществото и в Църквата и да постоянствате в него с радост и вярност.“

Най-важната част от вечерното молитвено бдение преди заключителната литургия бе обожаването на Евхаристията. След неудържимата радост на младежите по време на молитвеното бдение, последва дълбоката и внушителна тишина на Евхаристийното обожаване. Два милиона младежи в бурната нощ на летището Куатро Виентос коленичиха заедно пред Евхаристийния Исус. Вълнуващ момент, който завърши с посвещаването на младежите на Пресветото Сърце Исусово:

„Господи Иисусе Христе, Брат, Приятел и Изкуплител на човека, погледни с любов към събрали се тук младежи и им отвори вечния извор на Твоето милосърдие, който извира от Твоето отворено сърце на Кръста. Послушни на Твоя призив, те дойдоха тук, за да са с Теб и да Те обожават. С пламенна молитва ги посвещавам на Твоето Сърце, за да могат вкоренени и утвърдени в Теб да бъдат винаги Твои - в живота и в смъртта.

Рио 2013: „Идете и научете всички народи“

Само три дни след като папа Бенедикт XVI обяви, че следващата Световна младежка среща през 2013 г. ще се проведе в бразилския град Рио де Жанейро, стана ясна и темата на срещата. Самият папа я обяви на 24 август по време на генералната аудиенция в Кастелгандолфо: „Темата ще бъде базирана на призыва на Иисус „Идете и научете всички народи“. Моля за молитвите на всеки от вас, за да бъде подгответо това важно събитие.“ Темата е цитат от Евангелието от Матей (28, 19).

Бразилия е най-голямата католическа страна в света. Тригодишният цикъл на СМС е променен, т.е. срещата няма да бъде през 2014 г., тъй като през 2014 г. Бразилия организира световното първенство по футбол, а през 2016 г. - олимпийските игри.

По време на генералната аудиенция Светият отец обяви и темата на XXVII световен младежки ден през 2012 г., който ще се чества на епархиально ниво: „Радвайте се винаги в Господа“ (Фил., 4, 4).

Източници: Rome Reports, La Vigna del Signore
По www.catholic-news.bg

лята Ти и да хвалят славата Ти в света, та хората, съзерцавайки техните дела, да спасяват от Теб!

Преди даси тръгне от Куатро Виентос, където младите вярващи останаха през цялата нощ, папа Бенедикт XVI ги поздрави, като възклика: „Преживяхме заедно едно приключение. Вие устояхте на дъждъа.“ „Благодаря - добави той - за прекрасния пример, който дадохте. С Христос можете винаги да посрещате изпитанията в живота. Не го забравяйте.“ Папата пожела на младежите „Лека нощ“. „Починете си добре. Благодаря за жертвата, която правите, и което несъмнено ще предложите щедро на Господ. Ще се видим утре. Очаквам ви всички“ - бяха последните думи на Светия отец в тази невероятна, млада, католическа мадридска нощ.

Източници: TMNews, SIR
По www.catholic-news.bg

„Осерваторе Романо“ за финансирането на СМС в Мадрид

Повече от 100 милиона евро са приходите за търговците и ресторантърорите, което е четири пъти повече в сравнение със същия период на август миналата година. Това пише ватиканският „Осерваторе Романо“, обобщаващи мненията на много дискусии за разходите по СМС в Мадрид.

„Излиза, че точно испанската икономика е печелившата в случая“, констатира официалният печатен орган на Светия престол, като цитира изнесените данни от организаторите, които показват „бездочеността на полемиките, белязали ритъма на най-голямото събитие не само за Църквата, но и за цялата страна, състояло се през последните десетилетия в Испания с участието на почти два милиона младежи от целия Иберийски полуостров и от петте континента“.

Организаторите отговориха

на обвиненията за държавно финансиране, като разпространиха комюнике, с което искаха да покажат, че „нико един евро не е било платено от испанските данъкоплатци“, пише органът на Светия престол. Въщност СМС 2011 се оказа изгоден за страната и в икономическо отношение.

Младежките срещи изцяло се самофинансираят, подчертава „Осерваторе Романо“, като припомня казаното от кардинал Станислав Рилко, председател на Папския съвет за миряните.

Аeto и данните, предоставени от местните организации. Световната среща е струвала внушителните 50 482 621 евро. Парите за нея обаче са дошли от младежите, епархиите и 165 спонсори.

Извълението изрежда де-
На стр. 8

Участници от всички континенти

От стр. 6

Патрик Симон Гомес, отговарящ за духовната грижа за младежите към епископската конференция на Католическата църква в Бангладеш.

Десет участници от Етиопия

За първи път младежи от Етиопия ще присъстват на СМС. Те бяха придружени от 165 богословети от Общността на свети Йоан, религиозен епархиен институт, създаден във Франция през 1975 г., имащ мисия в Адис Абеба. Заедно с тях ще бъдат повече от 2300 младежи от Европа, Америка и Азия.

1000 младежи от Румъния

Те бяха придружени от четири епископи и млади свещеници и монахини. Пожеланието и надеждата са СМС да не остане събитие, затворено в себе си, а да продължи да въздейства в ежедневния живот на младежите и духовният опит да бъде пренесен на националната младежка среща в Яш през 2012 г.

1200 участници от Швейцария

Придружаваха ги както отговорниците за духовната гри-

85 поклонници от Сейшелите

Групата е съставена предимно от братя от 11 неокатолически общности в страната. „Ние виждаме, че Господ ни води в това време на подготовка, което не минава без затруднения. Това, че толкова много братя успяха да пътуват, имайки предвид, че цените на билетите са колкото тримесечна заплата, е победа на Иисус Христос.“

Шест хиляди канадски младежи

С тях бяха 100 свещеници, около 30 семинаристи и 24 епископи. Различни моменти от СМС в испанската столица бяха предавани директно чрез канадската католическа телевизионна мрежа „Сол и светлина“ (Sel et Lumiere) и чрез стрийминг на интернет сайта seletlumieretv.org.

„Осерваторе Романо“ за финансирането на СМС в Мадрид

От стр. 7

тайно приходи и разходи. Разходите са били покрити „70 на сто от поклонниците, а 30 на сто са от дарения. Никакъв ресурс не е бил предоставен от испанското правителство или от местните власти“.

В комюникето цифрите са по-прецизни: 31,5 милиона евро идват от записалите се поклонници, 16,5 милиона евро от спонсори, 2,4 милиона от други частни дарители. В частта за разходите са изредени: 12,5 млн. евро за организирането на големите събития (на площад „Сибелес“ и

летището „Куатро Виентос“); 5,5 млн. евро за общи административни разходи и посрещане и подслоняване на поклонниците; 4,7 млн. евро за поклонническите раници; 7,2 млн. евро за инфраструктура; 4,2 милиона за културни програми и екскурзоводство на поклонниците; 1,2 милиона за сигурност и почти 4 млн. ев-

ро за доброволците. Изпълнителният директор и говорител на СМС в Мадрид Яго де ла Сиерва разкрива пред в. „Осерваторе Романо“ още подробности: „2500 са случаите на санитарна намеса, брой, който е сравнително малък за дадено събитие с такава продължителност. Повече от 50 медии са работили при отразяването на събитието. Без да се забравя, че ваучерите за ресторантите донесоха немислими доходи за август, който обикновено е мъртъв месец.“

**ИСТИНА
VERITAS**
Брой 9 (1454)
септември 2011 г.

Покровителите

Десет покровители бдяха над срещата в Мадрид. Те са част от испанската история на Църквата и се разпростират до Латинска Америка - чрез Света Роза от Лима, и до Универсалната църква - чрез блажен Йоан-Павел II. Тяхното присъствие и живот свидетелстват, че „светостта е възможна и днес“ и повеляват на младите хора в Мадрид посланието на призванието за святыните, присъщо на всички християни.

Младите хора в Мадрид са поверени преди всичко на майчиното застъпничество на **Пресвета Богородица, покровителка на града и архидиоцеза, наричана Nuestra Señora de la Almudena**. Статуята на Дева Мария, Царица на Алмудена, почитана от векове от вярващите в испанската столица, е намерена по чудодейен начин през 1085 г., зазидана в една стена на града, където според легендата е била скрита през 712 г., за да бъде запазена от мюсюлманските завоеватели.

Заедно с нея 10 светци са предложени за покровители и модели на святыните за младежите.

Свети Изидор Лабрадор (1082-1172) - покровител на земеделските работници и агрономи и съпокровител на Мадрид. Неговото свидетелство за Христос е белязано както от всекидневна молитва и участие в литургия, така и от любовта и приятели му за бедните и нуждаещите се.

Света Мария де ла Кабеса, съпруга на свети Изидор, с когото споделя живот на религиозно благочестие и трудностите на земеделската работа. Заедно със своя съпруг се превръщат в модел на брачна святынта и любов към Бог, живяна с помощта на молитвата и Евхаристията.

Свети Игнасио от Лойола (1491-1556) - след младежки години в светско обкръжение и цели Игнасио преживява вътрешно обръщане и се посвещава на Бог, като дава през 1537 г. обети за целомъдрение и бедност заедно с шест свои приятели и състуденти, с което поставя началото на Обществото на Исус (ордена на йезуитите). Неговото послание към младите хора е да правят всичко за слава на Бога, да се стремят към смирене, да придобият солидна духовна подготовка, да защитават смело истината, да устояват на изкушението, да живеят искрено и да бъдат свидетели за другите чрез слово и пример.

Свети Франциск Ксаверий (1506-1552) произхожда от богато благородно семейство. По време на учението си в Париж среща свети Игнасио от Лойола. Ръкоположен е за свещеник в 1537 г. Той е един от пионерите на християнското мисионерство в Азия - разпространява Благата вест в Индия, на Молукските острови и Япония... Умира по време на мисионерското си пътуване към Китай. Тленните му останки се съхраняват в Гоа, където са почитани от християни, мюсюлмани и хинду; покровител е на мисиите.

Свети Хуан (Йоан) от Авила (1500-1560) е пример за свещеническа святынта и е известен със своите библейски, богословски, духовни и хуманистични трудове. В тях образът на Богородица е съзерцаван като Модел и Майка на Църквата, която възвествява Христос, служи Евхаристията и живее милосърдие. Светецът е покровител на диоцезалните свещеници в Испания.

Свети Хуан (Йоан) от Кръста (1542-1591) влиза в Кармилитския орден на 21 години, а четири години по-късно е ръкоположен за свещеник. Заедно със света Тереза от Авила работят за реформата на Кармилитския орден. Канонизиран е от Бенедикт XIII, а Пий XI го обявява за Църковен учител през 1926 г. Централна тема на неговата духовност е единението чрез благодатта на човека с Бог, посредством Иисус Христос.

Света Тереза на Иисус (1515-1582) влиза в Кармилата в Авила на 20 години. Посвещава се изцяло на молитва, служение на Бог и на трудното начинание да реформира Кармилитския орден. Нейният живот е белязан от молитва, покаяние, мълчание и абсолютна бедност. Вярна на духа на Събора в Тренто, допринася за обновлението на цялата Църковна общност.

Свети Рафаел Арнайс Барон (1911-1938). Роден е в сильно религиозно заможно семейство, което му позволява да посещава местния колеж на йезуитите. През 1934 г. влиза като облат в цистерциански манастир San Isidoro de Dueñas. Сърдечен и интелигентен младеж, избра монашеския живот, той се бори с диабета до смъртта си на 27 години.

Основна черта на неговата духовност е пълното повеляване на Богородица. Блажен Йоан-Павел II го препоръчва като модел за младежите по време на младежката среща в Сантяго де Компостела (1989) и го обявява за блажен през 1992 г. Прогънен е за светец от папа Бенедикт XVI през 2009 г.

Света Роза от Лима (1586-1617) още от детските си години е възпитана в принципите на християнската вяра и вниманието към близките. На 20 години избира да се посвети на Бог и постъпва в третия доминикански орден. Заедно с молитвата подхранва духовния си живот чрез Евхаристията и набожността към Богородица. Умира на 31 години, обградена от славата на светица. Канонизирана е от Климент X през 1671 г. Тя е първата светица, родена на американски континент.

Блажен Йоан-Павел II (1920-2005) е избран за папа на 16 октомври 1978. От самото начало на служението си установява тясна и сърдечна връзка с младежите по света, които нарича „бъдещето на Църквата“ и на които винаги отделя време в програмата си при многобройните си пътувания.

Учредява младежките срещи с Приемника на свети Петър - така през 1986 г. се раждат Световните младежки дни и Световната младежка среща, като първата е през 1987 г. в Буенос Айрес. На 1 май т.г. папа Бенедикт XVI го провъзгласява за блажен.

Първи ден, понеделник, 1 август

Откриването на Международния християнски фестивал в Белозем започна с кратки въстъпителни думи на главния рицар на Светлината и организатор на събитието отец Ярослав, след което той посети в рицарство всички участници. Дъждът не можа да помрачи настроението на пристигналите, което нашият обичан гост отец Кшищоф Кужок създаде в черквата. Денят завърши с литургия на светлината, на която след обича молитва всеки можеше да отнесе със себе си малка запалена свещичка - символ на светлината.

Втори ден, вторник, 2 август

През втория ден на фестиваля след кратка сутрешна разгрявка имахме възможността да се спрем върху тайнството кръщение и да се за-

мислим какво означава да си добър християнин. В катедралния храм „Свети Лудвиг“ монс. Георги Йовчев благослови участниците във фестивала, след което - облечени в тениски с надпис „Рицар на Светлината“ - те се пуснаха по следите на мъченичество в Стария град в Пловдив. Заедно участвахме в тържествената литургия по случай празника на францисканска черква „Дева Мария на ангелите“, за която в проповедта си отец Кшищоф Кужок каза, че е била център и отправна точка на монасите от ордена на свети Франциск, пристигнали в България. А по-късно беше време за купон... Белозем бе огласен от концертите на Роберто Биньоли, група „Тръбите на Йерихон“ и Едите Филер. Разбира се, нямаше да минем и без мощния глас на отец Кизу, който за пореден път доказа, че малко са начините за сближаване с

Бог, по- силни от музиката.

Трети ден, сряда, 3 август

Третият ден на фестивала в Белозем беше посветен на покаянието. По време на своята конференция отец Елко Терзийски засегна интересни за всички теми и въпроси, свързани с изповедта и видо-

вете грехове, които правим. А след това... Рок! Изморени след разнообразните уършопи и футболния мач, участниците във фестивала се насладиха на един прекрасен концерт, изпълнен с изненади, фокуси и, разбира се, хубава музика. Кулминациите на вечерта бяха изпълненията на

„Севи Бенд“, които успяха да изпятят дори техниката на сцената. А след Литургията на светлината беше време за заслужена почивка.

Четвърти ден, четвърътък, 4 август

Посветен на Евхаристията, четвъртият ден ни призова да се молим за енорийските свещеници чрез покровителството на техния застъпник в Небето свети Жан-Мари Виане. Всеки от нас получи по една чаша, която да му напомня всекидневно за важността на светата литургия. По време на концерта имахме възможността да слушаме изпълненията на словашката група „Фра Феликс“. За брат Феликс разбрахме, че обича да проповядва, но вместо да говори, той пее. Проникновените му текстове бяха допълнени и от несравнимите песни на нашия

На стр. 10

150 години от мисията на капуцините в България

(Продължава от миналия брой)

През 1912 г. той е назначен за коадютор на архиепископ Роберто Менини, а след неговата смърт през 1916 г. го наследява като Софийско-Пловдивски епископ. Той е първият българин епископ в ордена на Малките братя капуцини. Епископското му служение протича през трудните години между Първата и Втората световна война, при разрушителното земетресение в Южна България през 1928 г., за сега всички католически села. Епископ Винкентий Пеев, неустрашим и тактичен, се справя с всички предизвикателства и завещава на бъдните поколения образа на човек, непоколебимо упованиещ се на Божието провидение.

След завръщането си в България в братско сътрудничество с мисионерите пионери и върху отлетите вече основи родните капуцини разгръщат в пълна мяра възможностите на францисканска харизма, като продължават със същата апостолска грижливост, със същата францисканска ревност да изграждат в душите на своите пасоми не само неръкотворния храм на Божията любов и Христовото благовестие, но и мащабни социални проекти от общонационално значение. Ето някои от тях: Клементинската болница в София, поверена на грижите на сестрите от конгрегацията на Светия кръст в Ингенбол - Швейцария, Католическата болница в Пловдив, обслужвана от сестрите викентинки от Загреб, сиропиталището „Княгиня Надежда“ в София за български и чуждестранни деца, също поверено на грижите на Милосърдните сестри викентинки от Загреб (след години то се превръща в известното немско училище „Санкта Мария“ на ул. „Гургулят“), черквата „Свети Франциск“ на ул. „Чепино“ в София - като филиал на енория „Свети Йосиф“, ваканционната колония във Влада край София, черквата „Света Богородица Лурдска“ в пловдивския квартал „Кючюк Париж“ за

„Laudate Dominum

omnes gentes, Laudate eum omnes populi, quoniam magna est super nos misericordia ejus“ (Хвалете Господа всички народи, възхвалявайте Го всички племена, защото Неговата милост към нас е велика. Пс. 116, 1-2)

живеещите в квартала католици преселници, настанени в специално построените за тях двадесет жилища, също в Пловдив - приют за възрастни и самотни жители на града, манастира на отците капуцини и черквата „Свети Франциск“ на ул. „Крали Марко“ в Пловдив, осветена на 3 октомври 1937 г., която остава в историята като резиденция на главния настоятел на отците капуцини в България отец Симеон Коков, засега последен издигнат в сан епископ българин капуцин; болницата „Петър Парчевич“ в Генерал Николаево, основана от отец Козма Гюлов, сиропиталището „Света Елисавета“ в Пловдив и др.

Успоредно с това строителство отците капуцини развиват забележителна религиозно-просветна дейност. В предговора към изследването си върху католическите училища в България (1921 г.) отец Дамян Гюлов, доктор по богословие и философия, отбележава: „Пред очите на всеки католически свещеник са пословичните думи на църковното право: „Невежеството е начален зародиш и майка на всички падения и пороци.“ С оглед на тази истина разбираемо е усърдието - като основна съставка от капуцинската харизма - с което се преподава катехизис за децата, изнасят се беседи, организират се духовни упражнения, основават се дружествата „Мариини девой-

ки“, благотворителните братства „Свети Антон“, настърчават се свещенически и монашески звания и когато през 1941 г. е чествана стогодишнината на мисията в България с изключение на отец Агнело Бахаим, австриец, всички капуцини са българи. Всички те преминават новициата и получават висшето си образование в Бриксен, тъй като институтът в Буджа е закрит. За краткото ще спомена две имена от тях, чиито образи са живи в сърцата на тези, които имаха възможността да ги познават: отец Роберт Прустов и отец Франц Ноинов, почитан като български Леополд Мандич, апостол на изповедалнята. И двамата са съдени и осъдени от тъй наречения Народен съд.

Отци капуцини - местно духовенство! Това е безспорен успех от общоцърковно значение. Той открива възможността мисионери чужденци да бъдат насочвани към други страни, където все още не е известявано Христовото послание за мир и любов и по този начин да се разширява Божието царство на земята, за кое то всекидневно се моли цялата Църква; не е пренебрегнато и основаването на братства на Третия мишки францискански орден. За тези братства историите отбележват, че са един от основните начини, които благоприятстват за духовния растеж на членовете.

В сътрудничество с редак-

цията на списание „Поклонник“ с ръководител отец Герман Рейдън, успенец, се издава религиозна литература: два тома „Жития на светците“, автор отец Григорий Гайдаджийски, преводна художествена литература - „Окото на Алпите“, „Розовият храст“, „Пленникът на пирата“, „Обичайте неприятелите си“ и др. Лансираната от архиепископ Роберто Менини идея за основаване на печатан орган на Католическата църква е реализирана от епископ Винкентий Пеев и през 1924 г. излиза първият брой на вестник „Истина“ с главен редактор отец Дамян Гюлов. Негов предшественик като печатно слово е календарът „Св. Св. Кирил и Методи“. Бихме могли да го определим като скромна, но тъвърде полезна енциклопедия с разнообразни четива: история, религия, политика, съвети за родители и за селски труженици и т. н.

И така, със силата на Божественото слово, с неотслабващото мисионерско усърдие - до стогодишнината от основаването на мисията в България. Сто години - мисия благословена, плодотворна, благодатна! Мисия за прослава на Всевишния Бог, мисия за духовно извършяване на чедата на светата Католическа и Апостолска църква!

„Jubilate Deo omnis terra“ (Възклинете към Бога, цяла земя! (Пс., 99, 1). Но юбилейното тържествено възкличане прозвучава едновременно с патетичното предупреждение на Учителя Христос: „Ако Мене гониха и вас ще гонят!“ (Ин., 15, 20). И настани време, когато в продължение на половин век отците капуцини, събрата им от другите ордени и конгрегации и мирските свещеници заедно с всички миряни, чеда на Католическата църква, се наложи с вярата, с делата си да потвърдят неизменната си вярност към Царя, чието Царство не е от този свят (вж. Ин., 18, 36). Наистина, по силата на полученното свето кръщение трябва да засвидетелстват своята вярност - добродетел, която е еманация на вярата и същевременно крепост на вярата.

Историята на Църквата ни учи, че няма вярност без жертвии. И тя бе обагрена от кръвта на мъчениците - отците Флавиан Манкин и Фортунат Бакалски. В продължение на години тя пренесе своя кръст без ропот и в единение с Кръста Господен от затвор в затвор, от концлагер в концлагер. Аполоgetът Тертулиан (155-222) още в ранните години на християнството откри точната формула, която определя героизма на мъчениците: „Sanguis martyrum semen christianorum“ (кръвта на мъчениците е посев за християниТЕ).

Тази кръв свидетелства пред света за истината Господня, единствената вечна истината. Днес, поучени от историята, ние също свидетелствуем, че няма вечни империи, няма вечни политически режими и вечни идеологии; ние свидетелствуем за всичко това особено в този благодатен ден, в който по Божие благоволение честваме 170-ата годишнина от основаването в България на мисията на Малките братя капуцини.

Преподобни отци, скъпи наши наставници в Христос, достойни духовни синове на серафиния отец Франциск, верни следовници на събрата Ви мисионери, приемете това наше свидетелстване като искрен израз на нашата обич, на нашата почит и благодарност за Вашето служение и Вашата ежедневна саможертва в полза на нашето духовно добруване и за прослава на Триединния Бог, Отец, Син и Свещени Дух.

Иван ТЕОФИЛОВ

Доклад, изнесен на 23 май в конкатедралата „Свети Йосиф“ в София на честването на 170-годишнината от основаването на мисията на Малките братя капуцини в България

Нова книга

Във втора книга, озаглавена „Светлина на света“ с подзаглавие „Папата, Църквата и знаците на времената“, намираме втора част на интервюто на немския журналист Петер Зевалд с папа Бенедикт XVI. Динамиката на въпросите и отговорите в първата книга, която коментирах в миналия брой, тук се усилва. До известна степен тази книга е допълнение на първата, доколкото отново се разискват - вече в по-висока плоскост - въпросите около значението на II Ватикански събор, историята на Църквата и по-конкретно отделянето на Рим от Константинопол, както и изискуемият според папа Бенедикт XVI катарзис в Църквата и т. н. Но тук се разговаря и върху други, още по-значителни теми, породени от ситуацията в съвременния свят - секуулните посегателства - особено наболял проблем в Църквата, отношението към съвременната ни епоха на релативизма, бинарните връзки в понятията прогрес-проблематичност и др.

В предговора на журналиста Зевалд са набелязани основните теми за разговорите, публикувани в книгата. В ясна и добре подредена форма частите на обширното интервю наричат точното си място в цялостната композиция на изложението. Съдържанието отново е разпределено в три части, както и в първата книга - „Знаците на времената“, „Понтификатът“ и „Накъде отиваме“. В края на книгата е поместено приложение с откъси от пастирски писма на папата, както и обширна хронология на живота и понтификата на Йо-зеф Ратцингер.

Централен пункт в първата глава на първа част е обяснението на понятието за незаблудимостта на папата. Бенедикт XVI опровергава нападките на православните и изобщо на всички, които изказват негативното си мнение по този въпрос, като приписват на доклада узаконяване на тирания, неограничена власт, липса на демократизъм и абсолютизъм в папството. Бенедикт XVI обяснява, че незаблудимостта се отнася само до определени условия, когато традицията е ясна, че в даден момент е необходимо правото на вето, „за да може врата да съхрани валидността си“.

В следващата глава на първата част Ратцингер говори за грешките на Църквата, които довеждат косвено до секуулните извращения, като визира главно положението в Ирландия. Основната грешка Светият отец намира в дълго премълчаваните и скривани факти в различните институции на Църквата, както и проявената недостатъчно задълбочена оценка в подбора на кандидатите за свещеници. Разбира се, папата дълбоко скърби заедно с всички жертви на секуулни посегателства, но успоредно с това призовава към християнска любов, която да бъде в справедливо равновесие между жертвата и грешника. Подчертано е също и отношението на медиите, които в епохата на секуляризация и

многочестно проявено враждебно отношение към Църквата се стремят да я приковат на позорния стълб. Но пък от друга страна тъкмо защото злото се е настанило в Църквата, всички се възправят срещу нея и в този смисъл критика трябва да има.

Наред с призовите за катарзис в Църквата в третата глава папа Бенедикт XVI се спира и на греховете на определена личност - Марсиал Масиел, чийто живот и дело предизвикват противоречиви чувства. Като логично продължение на горния разговор се явяват последвалите размисли относно опасността от глобална катастрофа. Дали всички открития на науката и прилагането им в живота са позитивни? Поставя се и въпросът, дали прогресът може да бъде и разрушителен и ако той е познание, а познанието - власт, дали чрез тази

да се избере един професор за папа, който да изведе на преден план единството между вяра и разум.

Новият стил в понтификата на Бенедикт XVI, коментиран по-нататък, включва разясненията на Светия отец във връзка с някои видими атрибути и предмети, употребявани в папския бит, действия в управлението и стил на изложение в документите. Така например употребата на pluralis modeste (първо лице мн. ч. - „ние“) - според средновековната традиция на папските послания - днес Бенедикт XVI прилага предимно оповестявайки решенията на общността като колективни. Наред с това се употребява и формата на първо лице ед. число - „аз“, което прави изказа по-съвременен, премахва тежестта и прекомерния надут, студен респект към личността на Светия отец.

Църквата. При това въпросното му изказване в публичното пространство идва, след като папското писмо за връщането му вече е излязло от канцелариета. Папата нееднократно е демонстрирал доброто си отношение и дружески връзки с юдейството и всички, които тенденциозно го упрекват в съгласие с възгледите на Уилямсън за холокоста, неправилно разбираят проблема.

В последната, трета част на книгата, разговорите се насочват около въпроси за бъдещето на Църквата. Тук се очертават няколко акцента: 1) необходимостта от единство в Църквата в противовес на позицията в някои държави - Католическата църква да стане национална и да се отдели от Рим. Дори известният православен богослов Майердорф, потомък на руски емигранти, говори за проблемите на Православната църква, по-

„Светлината на света“

власт може да се разруши светът? Във всички мисли тук, според мен, се визира косвено грешът, а именно усилието на човека да замести Бог в творческия акт. Прогресът освен комбинация от знание и власт трябва да съдържа и аспекта на доброто. В този контекст трябва да се действа на съзнатието на всички, да има „откази“, а тези откази ще се постигнат чрез дейността на Църквата.

Особено съществена според мен, откряваща се като център за цялата книга, е последната глава на първата част - „Диктатурата на релативизма“. В противовес на схващането на някои съвременни философи, че човек не е способен да се стреми към истината, папата е убеден, че именно в Църквата човек е призван да намери истината, която да върви паралелно с толерантността. Тук се изтъква и важният принцип на упражняване на смирението, което дава възможност за признаване на истината. Като най-съвършен пример за постигане на видимата истина ни се дава Христос, Който чрез страданието си я засвидетелства.

По-нататък недвусмислено се отбележва, че новата религия на атеизма, която иска да наложи модерното мислене, неправилно тълкува възгледа, че модерността е несъвместима с християнството. Това страстно налагане на атеизма противоречи на демократическите принципи. Свидетели сме как в западното общество съществува особен феномен, който от една страна отхвърля християнството, а от друга се придръжа към традицията. Оттук се извлича твърдението, че можеш да бъдеш модерен и като християнин.

Втората част на книгата „Понтификатът“ започва с искреното изложение на някои лични мисли и чувства на кардинал Ратцингер, когато бива избран за папа. Нямам да коментирам тази част от разговора - тя е интересна, но най-добре е да се прочете. Важна се налага тук мисълта на Ратцингер, изказана по отношение на структурата на Църквата, в която основополагащ принцип трябва да бъде колегиалността. Първата глава на втората част завършва с мислите на папата върху Божия промисъл -

Пак в тази част на книгата са описани добрите икуменически връзки на папата с инохристианските религии - с представители на православния клир, лутеранството, англиканизма, както и с юдаизма и ислама. Далновидно се изяснява отново въпросът, възникнал около речта на папата на 12. 09. 2005 г. в университета в Регенсбург, когато мнозина - в това число и християни - побързаха да упрекнат Ратцингер в изказване против мюсюлманите. Преубедените лица зле разбраха, че става дума за цитиране на стар исторически документ, представлящ интелектуален диалог. Повърхностната съвременна политическа комуникация е неспособна да улови взаимовръзката в приведения пример.

Въпросът за отслужване на литургията - както и в първата книга - е отново и по-разширено коментиран тук. Според па-

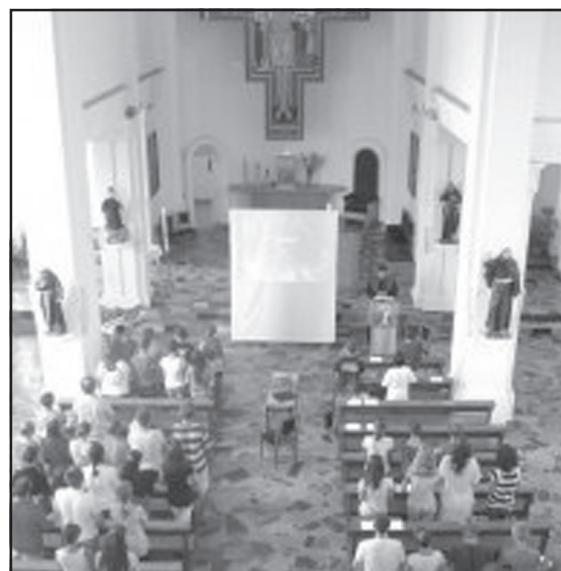
раме и обяснение на случая Уилямсън. Още в началото на книгата този случай е предмет на разговор, но едва тук се разглежда по-обстойно. Обяснява се кой е Уилямсън - християнин-англикан, който има малко общо с католицизма, но е преминал на страната на архиепископ Лъофлер, противник на II Ватикански събор и основател на общността на свети Пий X, отълчен от Католическата църква. Отълчването на Уилямсън с още трима епископи, негови последователи, става поради тяхното ръкоположение в епископски сан без знанието и съгласието на папата. Когато отълчените признават първенството на Светия отец, те биват върнати в Църквата според правилата на каноничното право. Изказването на Уилямсън, в което той отрича съществуването на холокоста, в случая няма общо с неговото отълчване и обратно приемане в

родени от афтокефалността - отсъствието на примас; 2) Отново разясняване на позициите в канона относно целибата, женското свещенство и хомосексуалността; 3) значението на литургията и Евхаристията като център на християнски живот; 4) посланието от Фатима като зов за преображенето на сърцата; 5) личността на Исус в наше съвремие; 6) книгата Откровение на свети Иоан Богослов и нашето очакване.

Книгата „Светлина на света“ дава ясни и изчерпателни отговори на достъпен език на най-наболелите въпроси и проблеми в Католическата църква. Мисля, че и най-предубедените противници на папа Бенедикт XVI след публикуването на тази книга трябва да замълчат, а вярващи, които я четат, да се заредят с воля, надежда и оптимизъм за бъдещето.

Книгата е издание на фондация „Комунигас“
Д-р Мая ХИЛДЕГАРД

Международен християнски фестивал в Белозем

От стр. 9

стар приятел и скъп гост Марко Бонини.

бързо отмина и беше време за концерт. А това означава не друго, а невероятно шоу. Първо имаше представяне на всички уъркшопи, след което всеки от гостите на фестивала изпълни по няколко песни. Отново се наследихме на магично и огнено представление. Беше отделено и специално внима-

ние и време за благодарност към всички, които помогнаха фестивалът да се състои. Малко тъжни, но и много обогатени, с традиционно българско хоро закрихме дванайсетото издание на Международния християнски фестивал в Белозем.

По www.festival.capucini.bg

Усмивката на умирация

Един старец, тежко болен, събра при себе си цялото семейство и приятелите. Естествено очите на всички били отправени към него. Неочаквано върху устните на умиращия три пъти се появила усмивка. Един от синовете му го попитал:

- Татко, защо се усмихна на три пъти?

Старецът отвърнал:

- Първия път се усмихнах, като си помислих за светските радости, които тъй бързо изчезват, а ние толкова много търчим подир тях; втория път се усмихнах, като си помислих за моите скърби, които скоро ще съвршат и ще се превърнат във вечна радост; а третия се усмихнах, след като си мислех, че не съм достатъчно чист, за да се явя пред Бог и бях на прага на отчаянието, но моят ангел пазител дойде да ме успокои и ме поведе към небето.

При тези думи щастливият

старец починал.

- Каква хубава смърт - възникнал един от присъстващите.

Книга за всички

Запитали веднъж един мъдър отшелник коя книга му е направила най-силно впечатление. Отшелникът отговорил:

- Книгата, която ми прави най-силно впечатление, се състои само от три листа. Първият е черен - той ми напомня за смъртта. Вторият е червен - той ми напомня за пламъците на огъня, в който горят неизвестните се грешници. Третият лист е бял - той ми говори за вечното блаженство. Това е книгата - с черния, червения и белия лист, - която трябва най-често да разтваряме.

За материална помощ на бедните и за вечна полза на богатите

На фасадата на една бол-

ница в Торино (Италия) е написано: „За материала помощ на бедните - за вечна полза на богатите“. Тълкуването на тези думи може да се открие в един просяк, който казвал: „Направи ми една малка милостиня от любов към тебе.“ Бедният любопитен заможен човек се поинтересувал какво иска да каже. Бедният отговорил:

- Малката милостиня, която ми давате, е една помощ за мен. Но същевременно тя е от по-голяма помощ за вас, защото един ден тя ще ви отвори вратите на рая.

Исус казва: Каквото сте сторили на едного от тия най-малките ми братя, на Мене сте го сторили.

Това важи и при душите в чистилището. Ако ние им помагаме с молитви и жертви те по-скоро да излязат от чистилището и да отидат при Бог в рая, те - от своя страна - ще се молят за нас, та и ние да се спасим.

Из „Назидателни примери“ на отец Павел ИТОВ, францисканец

Привет, о, кръсте, единствена надежда!

От стр. 1

веем по-скоро според „закона за най-пълното себеотдаване“. Да приемем призванието, което Христос е поискал да ни дари, и да го следваме независимо от последствията, дори до мъченичество. Това е пътят на истинската свобода.

2. Кръстът - знак на любов до гроб

Когато Христос ни подарява кръста, Той ни дарява възможността да общаме в пълнота. Но не трябва да се подългаваме и да мислим, че кръстът присъства в нашия живот само в тежки моменти - смърт на любим човек, тежка болест или сериозен неуспех. Кръстът е неразделен наш приятел, понеже Христос иска постоянно да усещаме Неговата любов, а и ние всеки ден да го общаме повече и по-добре. Кръстът проличава често във верността към нашите всекидневни задължения, изпълнявани от любов.

На Тайната вечеря Христос ни даде пример и ни приканни да общаме до краен предел. Такава любов означава да бъдем готови да се сблъскаме с трудности заради Христос, дори да се позабравим малко, за да се появии Христос.

Разбира се, никога не е било лесно да си следовник на Христос. Да общаш като Него, значи също така да не се плашиш от обиди и от гонения заради верността си към Евангелието. Историята на Църквата е белязана от свидетелствата на мъже и жени, които са знаели да общат по този начин. Мнозина от тях са мъченици, чиято кръв се е смесила с тази на разпънатия

Христос. А има и мъченици, презрели своята чест, слава и личен успех, за да не предадат Спасителя.

Накрая - любов до краен предел, каквото е кръстът, иска от нас да бъдем разположени да общаме нашите неприятели и да се молим за нашите врагове. В това е ядрото на нашето послание, пламъкът на революцията, извършена от въплъщението, смъртта и възкресението на

Христос - любовта, прошката, безрезервната отданост.

3. Кръстът - гаранция за нашия успех

Една от класическите тези срещу добротата на Бог и дали срещу Неговото съществуване е наличието на страдания по света. Обаче Христос е победил със Своя живот и особено чрез Пасхалната тайна безсмислието на болката. Христос е изкупил болката, тъй като Той самият я е изпитал в Своите страдания. В Него нашата слабост, която изпитваме основно в страданията, се обръща в средството за наша победа.

Често ние, християните, сме обвинявани в мазохизъм, понеже обръщаме толкова много внимание на кръста. Обаче

когато се вдълбочим в тайната му, ще си дадем сметка, че в действителност християнинът не търси страданието само по себе си, а любовта. Болката сама по себе си няма никакъв смисъл. Докато любовта, ако е истинска, се проявява в отдаването. А отдаването - не става дума за това, кое то ни е в повече - отдаването на самите нас е почти винаги болезнено.

Само Христос със Своя пример ни показва плодотворността на болката, особено в отказването от самия себе си. Кръстът, който Господ ни дава всеки ден по хиляди начини, се трансформира - когато го приемем с любов - в знак на любов и цялостен дар. Да го носим след Христос - неотменно условие, за да бъдем Негови ученици - значи да се съединим с Него в представянето на най-голямото доказателство за любов.

Когато нещо ни идва напанагорно, много искаме да сме обичани. Изливаме нашата мъка и болка пред някой близък, за да ни помогне да понесем кръста си. Когато страданието почуква на нашата врата, значи Христос иска да му помогнем малко да си почине - да поемем ние поне тресчица от кръста му, поне трънче от венеца му. Можем ли да откажем любов на Любовта? Даваме ли си сметка, че единствено ако общаме, ако носим Христовия кръст, ще сме напълно човеци и християни?

Исусе, Ти, Който пожела да умреш на кръста, за да изкупиш мен и всички хора, помогни ми да приема заради Твоята любов кръста на страданието тук, на земята, помогни на моите братя да носят своя кръст, за да можем да се съединим с Теб, да изчезнем ние, за да се появиш Ти, и накрая да вкусваме в рая плодовете на Твоето изкупление. Амин!

Сефид
По Catholic.net

Раздел втори Седемте тайнства на Църквата Глава първа Тайнствата на християнското въведение Член 3 Тайнството евхаристия VI. Пасхалното угощние

„Ако вие сте Тялото на Христос и негови членове, вашето тайнство е поставено върху Господната трапеза, вие получавате вашето тайнство. Вие отговаряте „Аmen - Да, това е така“ на това, което получавате, и се подписвате, като отговаряте така. Ти чуваш тази дума: „Тялото Христово“ и отговаряш: „Амен.“ Тогава бъди част от Тялото на Христос, за да бъде вярно твоето „Амен“ (SANCTUS AUGUSTINUS, Sermo 272: PL 38, 1247).

1397 Евхаристията ни задължава към бедните: за да получим истинските Тяло и Кръв на Христос, дадени за нас, ние трябва да откриваме Христос в най-бедните, Неговите братя (Вж. Мат., 25,40): „Ти вкуси от Кръвта на Господа и не познаваш дори своя брат. Ти безчестиш тази трапеза, като не считаш за достойно да споделиш твоята храна с Този, Който бе считан за достоен да вземе участие в тази трапеза. Бог те освободи от всички твои грехове и те покани на трапезата. Ти дори и тогава не стана по-милостив“ (SANCTUS IOANNES CHRYSOSTOMUS, In epistolam I ad Corinthios, homilia 27, 5: PG 61,230).

1398 Евхаристията е единството на християните. Пред величието на тази тайна свети Августин възклика: „О, тайнство на благочестието! О, знак на единството! О, връзка на любовта!“ (SANCTUS AUGUSTINUS, In Iohannis evangelium tractatus 26, 13: CCL 36, 266 (PL 35, 1613); вж. CONCILIO VATICANUM II, Const. Sacrosanctum Concilium, 47: AAS 56 (1964) 113). Толкова по-болнено отекват раздорите на Църквата, които разкъсват общото участие в Господната трапеза, толкова по-наложителни са молитвите към Господ, за да се завърнат дните на пълното единство на всички тези, които вярват в Него.

1399 Източните църкви, които не са в пълно общение с Католическата църква, отслужват Евхаристията с голяма любов. „Тези Църкви, макар и разделени от нас, имат истинските тайнства главно по силата на апостолското наследство: Свещенството и Евхаристията, които ги свързват тясно с нас“ (CONCILIO VATICANUM II, Decr. Unitatis redintegratio, 15: AAS 57 (1965) 102). Известно общение в тайнствата (in sacris), следовано в Евхаристията, е „не само възможно, но дори и препоръчително, когато настъпят благоприятни обстоятелства и с одобрението на Църковната власт“ (CONCILIO VATICANUM II, Decr. Unitatis redintegratio, 15: AAS 57 (1965) 102; вж. CIC canon 844, § 3).

1400 Църковните общности, създадени от Реформацията, отделени от Католическата църква, „особено заради липсата на тайнството Свещенство, не са запазили оригиналната и цялостна същност на евхаристичната тайна“ (CONCILIO VATICANUM II, Decr. Unitatis redintegratio, 22: AAS 57 (1965) 106). Поради тази причина евхаристичното общение за Католическата църква с тези общности не е възможно. Обаче тези църковни общности, „когато в Светата Тайна Вечеря възпоменават смъртта и възкресението на Господа, изповядват, че животът се състои в общението ни с Христос и очакват неговото спасното завръщане“ (CONCILIO VATICANUM II, Decr. Unitatis redintegratio, 22: AAS 57 (1965) 106).

1401 Когато възникне някаква тежка и наложителна нужда, по преценка на епархийския епископ католическите свещенослужители могат да дават тайнствата (Евхаристия, Покаяние, Елеосвещение) и на други християни, които не са в пълно общение с Католическата църква, но молят за тях с цялото си желание: в такива случаи е необходимо те да покажат католическата вяра относно тези тайнства и да имат необходимото благоразположение (Вж. CIC canon 844, § 4.).

VII. Евхаристията - „залог за бъдещата слава“

1402 В една древна молитва Църквата приветства тайната на Евхаристията: „О, свещена трапеза, на която приемаме Христа: чества се споменът за Неговото страдание, душата се изпълва с благодат и получаваме залога на бъдещата слава“ (In Sollenmitate ss.mi corporis et sanguinis Christi, Antiphona ad „Magnificat“ in II Vesperis: Liturgia Horarum, editio typica, v. 3 (Typis Polyglottis Vaticanis 1973) p. 502). Ако Евхаристията е възпоменане за Пасхата Господня, ако чрез нашето причасение на олтара сме изпълнени „с всякакво небесно благословение и благодат“ (Prex eucharistica I seu Canon Romanus, 96: Missale Romanum, editio typica (Typis Polyglottis Vaticanis 1970) p. 453), Евхаристията е също едно предзнаменование на небесната слава.

1403 Сам Господ на последната Тайна вечеря насочи вниманието на Своите ученици към отслужването на Пасхата в Божието царство: „И казвам ви, че отсега нататък няма да пия от този лозов плод до онъ ден, когато с вас ще го пия нов в царството на Отца Си“ (Мт., 26, 29) (Вж. Лк., 22, 18; Мк., 14, 25). Всеки път, когато Църквата чества Евхаристията, тя си спомня за това обещание и нейният поглед се обръща към Този, който идва (Деян., 1, 4). В своята молитва тя призовава Неговото идване: „Marana tha“ (1 Кор., 16, 22) „Дойди, Господи Иисусе“ (Откр. 22, 20) „нека дойде Твоята благодат и да отмине този свят!“ (Didache 10, 6: SC 248, 180 (FUNK, Patres apostolici 1, 24)).

Из „Катехизис на Католическата църква“

На планината Синай Мойсей получава Десетте Божи заповеди

На 4 септември Църквата възпоменава и почита великия пророк Мойсей. Той е централна фигура в Стария завет. Най-важните библейски събития, свързани с пророк Мойсей, са: извеждането от Египет на Божия народ (Израил); срещата му с Бог на върха на Джебел Муса (върха на Мойсей), висок 2285 м, в планината Синай (Йордания), където получава Десетте Божи заповеди (скрижалите). Мойсей според преданието е автор на 5-те книги: Битие, Изход, Левит, Числа и Второзаконие, известни като Петокнижие.

През 330 г. света Елена (майката на римския император Константин) построява черква в полите на Синай, на чието място днес е издигнат известният манастир „Света Катерина“ (на снимката). За да се разбере значението и роля-

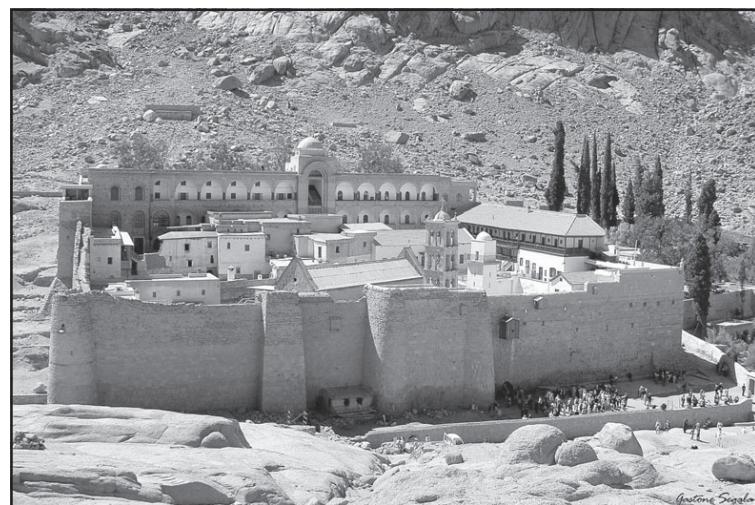
та на великия пророк, наложително е да се прочетат петте книги, а ние като християни сме длъжни да спазваме Десетте Божи заповеди.

1. Аз съм Господ, Бог твой, да нямаш други богове освен Мене.
2. Не вземай Божието име напразно.
3. Осветявай седмия ден, неделата.
4. Почитай баща си и майка си.
5. Не убивай.

6. Не прелюбодействай.
7. Не кради.
8. Не лъжесвидетелствай.
9. Не пожелавай жената на ближния си.
10. Не пожелавай имота на ближния си.

Веска КОЧУМОВА

12 ИСТИНА
VERITAS
Брой 9 (1454)
септември 2011 г.

Пакистан Католик начело на новото Министерство за национална хармония

Министерството за закрила на религиозните малцинства в Пакистан бе наново създадено след закриването си и ще се нарича Министерство за национална хармония. Негов ръководител ще бъде политикът католик Акрам Гил. В миналото министерството бе водено от католика Шабхаз Бхати, убит през март т.г. от исламисти. В края на юни правителството закри министерството в рамките на конституционна реформа. В новото министерство неговият министър ще разполага с портфейл и фе-

дерален ранг. При среща с група младежи Акрам Гил поиска от новите поколения „по-големи усилия“ за изграждането на мира. През изминатите дни пакистанското правителство одобри и учредяването на три нови министерства: на националната хармония, ведомство за развитието и човешките ресурси и Министерство за техническо и професионално обучение. Според различни наблюдатели решението на правителството е свързано с протеста на ръководителите на ведомствата, останали

без портфейл в резултат на реформата, насочена в полза на децентрализацията.

Министерството за националната хармония ще има шест департамента и задължението да насырчава мира, толерантността и солидарността в обществото с особено внимание към междурелигиозния диалог. В този контекст новият министър подчертава, че „правителството и гражданското общество са тези, които първи трябва да насырчават хармонията и взаимното уважение“.

Турция Италиански археолози са открили гроба на апостол Филип

Италианска археологическа експедиция, водена от Франческо д'Андриа, вероятно е открила гроба на свети Филип - един от 12-те апостоли на Иисус, дееен проповедник в Мала Азия. Ако откритието се потвърди, това ще бъде много важна новина за християнските общности, които почитат светеца, и ще допринесе за изясняването на някои обстоятелства около смъртта му, които до днес остават неясни. Районът, където се предполагаше, че би трявало да се намира гробът, бе изследван от експедицията преди три години, но находката е открыта едва сега, сред развалините на черква в Памуккале, известен в древността с името Йераполис, а днес утвърден турски курорт, където разкопките са започнали преди месец. Гроб-

ницата все още не е отворена, но според строежа и надписите върху нея е твърде вероятно да е на светеца, роден в Бетсаида през 5 г. и умрял през 80 г., за когото все още не е известно дали е умрял, разпънат от римляните, или от естествена смърт.

Новината предизвика предпазлив оптимизъм от страна на експерти и църковни общности: „Това би било голяма новина за цялото християнство - заяви пред агенция SIR генералният секретар на Епископската конференция на Католическата църква в Турция отец Антон Булай, - защото откритието ще привлече много поклонници и местните християни ще трябва да се грижат за паметта и гроба на свети Филип.“

Католици и лутерани подготвят обща декларация за Реформацията

Католическата църква и Световната лутеранска федерация подготвят обща декларация за Реформацията във връзка с 500-годишнината от публикуването на 95-те тезиси на Мартин Лутер, която ще бъде отбелязана през 2017 г. Новината бе съобщена от кардинал Курт Кох, председател на Папския съвет за наследстване на християнското единство, в интервю за немската католическа агенция KNA. Документът би трябало да направи нов прочит на Реформацията в светлината на двехилядната християнска история, от които 1500 преди разделението между католици и протестанти. Според кардинала съместното отбелязване на Реформацията може да бъде

удобен повод за признаване на допуснатите грешки и от двете страни, още повече че през 2000 г. блаженният Иоан-Павел II поиска прошка за разделението на Църквата.

„Според мен без общо разбирателство, без взаимно преучуване на паметта и без признаване на вината и от двете страни не може да има искрено отбелязване на Реформацията“, заяви кардинал Кох. Той изтъкна още, че папа Бенедикт XVI лично е по желал икуменичният диалог да бъде в центъра на апостолическото му пътуване в Германия през септември т.г.

Източници: Asca,
La Vigna del Signore
По catholic-news.bg

Кръгът „Ратцингер“ и новата евангелизация

„Новата евангелизация“ - това бе темата на провелата се от 25 до 28 август 2011 г. в Кастелгандолфо традиционна среща между папа Бенедикт XVI и негови бивши студенти. Т. нар. Кръг на учениците на проф. Ратцингер всяка година се събира тук през лятото, за да се обсъждат актуални богословско-пастирски въпроси. Заседанията се провеждаха в конферентната зала „Мариаполи“. В нея участваха 40 души - не само някогашни студенти на Йозеф Ратцингер, но и такива, които са подготвили научните си работи въз основа на негови трудове. Сред участвалите бяха архиепископът на Виена кардинал Кристоф Шёнборн, викарният епископ на Хамбург монс. Ханс-Йохен Яшке, секретарят на Папския съвет по културните въпроси отец Бартелеми

Адукону.

Дискусиите протекоха около два реферата, прочетени по време на срещата. Първият бе на специалистката по философия на религията от Дрезден Ханна-Барбара Хер Фалкович и бе посветен на проблемите на известяването на Божието слово в свят, който активно се противи на това слово. Вторият бе с автор директора на Виенската академия за евангелизация към общността „Емануел“ Ото Нойбауер и касаещ свидетелството на бедността като метод за новата евангелизация.

Последния ден на симпозиума участниците бяха приети от папата, след което участваха с него в литургия и молитвата „Ангел Господен“.

Източник: Agnus
По catholic-news.bg

Севастопол Десет хиляди подписа за въръщане на храм на украинските католици

Повече от десет хиляди подписа бяха събрани в Севастопол, Украйна, за въръщане на черквата, посветена на свети Климент I, на вървящите католици. Това стана възможно след активна информационна кампания, проведена през юли и наследчена от местната католическа общност. Това бе съобщено от отец Юрий Зимински, декан на свещениците в Крим, пред религиозната информационна служба на Украйна. Две хиляди от подписите са от чужденци и гости, а останалите - от местните жители на Севастопол. Според отец Зимински мнението на местните граждани „е от голямо значение“. Целта на кампанията бе хората да разберат, че до 1936 г., т.е. до конфискацията по време на сталинисткия режим, на мястото на кино „Приятелство“, което днес заема голяма част от сградата, се е намирала черквата, посветена на свети Климент.

Точно в киното енориашите са създали малък павилион със снимки на храма от периода между 1912 (годината на построяването) и 1944 (когато е била разрушена от бомбардировките през Втората световна война). В павилиона се събраха и подписите за пълното въръщане на мястото за поклонение на Католическата църква. Това не е първи път, когато малката католическа общност от западен обред се бори с пълно право да си възвърне черквата „Свети Климент“. В действителност храмът бе върнат на католическата общност пред десет години с указ на президента на републиката, но местните власти не признават решението и продължават да използват сградата за други цели. Така католиците са принудени да отслужват Рождество и Възкресение Христово на улицата

